

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset.....	3
Livokas ry:n tiedot.....	4
L I V O.....	5
Ajatuksia Livojokivarren asutuksen synnystä	6
Vuoden kyläläinen	9
Ulkoilupäivä pääsiäisenä	10
Yli-iläisten vierailu Livolle	11
Kotiapurinki.....	11
Kutsu.....	12
Mitä siitä.....	12
Alapon kelekkaretki.....	13
Metsästysseuran uutisia	14
Livon kylätahtumassa pilkittiin ja hiihdettiin	15
Höpöläisen kuulumisia	17
Jouluhartaus 2002	17
Kalastuskunnan kuulumisia	18
Kuutamohiihto	20
Kansalaisopistossa opiskellaan.....	21
Myllytonttu	22
Maatalousnaisten kuulumisia.....	23
Livolaiset Kemijoella.....	24
Livon vanhat ovat kertoneet.....	27
Tietotuvan terveisiä	28
Uusia livolaisia?.....	29
Kultarannan kuistilla.....	30
Mikä on Ikäihmisten pärjääminen sivukylillä - hanke?.....	31
Maalaismarkkinat Peltolan asukastuvalla 12.4.2003.....	32
Mietteitä Livon kevätkonsertin jälkeen	33
Opri Jäänevan elokuvadebyytti onnistui loistavasti!	34
Kierresidontalaite.....	34
Lasten nurkka Lasten nurkka Lasten nurkka	35
Hierontaa.....	36
Hiusten leikkuuta Livolla	36
Livokas mainostaa	37
Livon viiri	39
Livon Rauhanyhdistyksen kevätalvi.....	39
Ilmoitustaulu	40
Palveluita	41
Livolla tapahtuu	42

PohjanTähti

Koulutus- ja kehittämiskeskus

Puh. (08) 8202 386

-Tietokoneiden korjaus ja huolto

Kansikuva: Anni-Inkeri Törmänen

Kyläpäällikön terveiset

Kyläpäällikkö "reteenä" Alponpäivänä 2003

On taas aurinko kiertänyt jo aika korkealle ja alkanut lämmittää jo mukavasti niin ilmaa kuin mieliämme.

Livokas on toiminut jo lähes kaksi vuotta ja jäsenmäärä on lisääntynyt koko ajan lähennellen kolmea sataa nyt maaliskuun lopulla. Toiminta jatkuu koululla kioskin, kirppiksen ja suoramyynnin osalta ennallaan.

Veistosali on saatu Uusi-Illikaisen Urpon ja Salmelan Heikin ansiosta valmiiksi. Puutyöt pöytien teon osalta taitavat jäädä ensi syksyyn, koska meillä kaikilla on näin keväällä ja kesällä muuta puurtamista.

Kelkkauralla on Salmelan Pentti ahertamassa melkein yötä päivää, ja hän onkin saanut mahottoman paljon aikaan. Lupa-asiat on kirjallisesti tehty ja yhteisiä talkoopäiviä on pidetty kahtena lauantaina, kiitokset talkoolaisille. Talkoita tullaan pitämään lumien suletua aina lauantaisin. Seurailkaa ilmoitustaulua! Kaikki ovat tervetulleita (kahvit Livokkaan puolesta); tulkaa myös mökkiläiset mukaan yhteiseen hankkeeseen, samalla tutustumme toisiimme.

Kelkkareittitalkooväkeä

Komeita menopelejä

Kuivan syksyn ansiosta ovat monet kaivot kuivuneet ja monilla talouksilla sekä mökkiläisillä on vesipula. Livokkaan johtokunta on tehnyt päätöksen, että vettä voi tarvittaessa hakea koululta ja koulun pesutiloja voi käyttää peseytymiseen, pyykin pesuun yms.

Kesätapahtuma (kesäpäivät), johon kuuluu kylien välinen lentopalloturnaus, pidetään Lauantaina 12. heinäkuuta. Sunnuntaina 13. heinäkuuta pidetään kesäjuhla, jonka suurimpana tapahtumana on entisten Livon koulun opettajien ja oppilaiden tapaaminen ym. ym. Ruokaa, kahvia ja räiskäleitä on tarjolla molempina päivinä.

Kioskin toiminnan ja jatkuvuuden kannalta on tärkeitä, että me kaikki käytämme sen palveluita; kioskin tarvikkeita lisätään toivomusten mukaan.

Jos teillä jollakin on tarvetta käyttää veistosalin työkoneita, niin sopikaa siitä Heikin kanssa kioskillä – yksin ei saisi veistosaliin mennä. Lukekaa ohjeet ja vastuuasiat salin seinältä

Aurinkoista kevään jatkoa ja kesän odotusta kaikille lehtemme lukijoille. Morjestellaan!

Toivottaa **Alapo**,
Livokas ry:n puheenjohtaja

Livokas ry:n tiedot

Livokas ry:n yhteystiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
p. 040-545 7162
puh./fax (08) 823 164 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyynti, kirjasto)
Tilinro OP 536004-5158137
Jäsenmaksu 4 €/vuosi
kotisivun osoite: www.pudasjarvi.fi/kylat/livo
sähköpostiosoite: livokas@luukku.com

Hallitus

Puheenjohtaja Alpo Turpeinen	p. 0400 – 243 142
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 545 7162
Urpo Puhakka	p. 040 – 311 4125
Ulla Salmela	p. 040 – 526 1897
Virve Puolakanaho	p. 041 – 506 5194
Vesa Salmela	p. 040 – 553 5741
Minna Perttu	p. 040 – 504 9663

(Livokkaaseen liittyvät asiat: minna.perttu@pp.nic.fi,
muut asiat: minna.perttu@koillismaa.fi)

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN, SUORAMYNNIN,
KIRJASTON JA TIETOTUVAN
AUKIOLOAJAT**

31.5.2003 ASTI

**ma-pe 12.00 – 18.00
la 10.00 – 18.00**

1.6. – 31.8.2003

**ma-to, la 10.00 – 18.00
pe 10.00 – 20.00
su 12.00 – 16.00**

ÄL – II = LI VEE – OO = VO == LI - VO

LIVO

- LIVO on joki ja kylä Pudasjärvellä
- LIVO oli koulu Pudasjärvellä itsenäisyytemme aamunkoitosta eli vuodesta 1917 näihin päiviin saakka, yhteensä 76 vuotta.
- LIVO on järvi Posiolla
- LIVO on sukunimi
- LIVO on kylä Lehtimäellä, jossa on myös Livonmäki, entinen Livon saha ja Livonlähde, josta alkaa Ähtärin reitti

LIVONSAARI on Livojoen ja Iijoen yhtymäkohdassa sekä

LIVONSAARI eli LIVOLUOTO on Turun edustalla

LIVO- niminen joki on Venäjän Karjalassa (Suom. salm. kohdalla)

LIVO on tilan nimi Iisalmissa, Luumäellä sekä Pielavedellä

LIVO on Saamen kielen sanan LIVA suomalainen variantti (muunnelma)

LIVAT tai LIVAK tarkoittaa etymologian (sanaselitysoffin) mukaan väsynyttä poroa

LIVVADIT = olla makuulla, makauksella – tästä juontuu sanat LIVIKKO tai LIVIKKÖ

LIVVA eli LIVA on siis poron lepo-, makuu-, ja juomapaikka = LIVO

Lähteet: Samuli Aikio, Utsjoki
Suomen kielitoimisto, Hki
Tietokirjat

LIVO, tänä ikimuistoisena sunnuntaina 11. heinäkuuta 1993

AK

(Aimo Karvonen)

Ajatuksia Livojokivarren asutuksen synnystä

Livon kyläkirjassa käsitelimme Livon kylän asutuksen syntyä arkistojen kätköistä löytyvän lähdeaineiston pohjalta, siis lähinnä veroluetteloihin pohjautuvan dokumentoidun tiedon varassa ja päädyimme ajanlaskussa 1600-luvun alkuvuosiin, jolloin Illikainen, Puhakka ja Juutinen esiintyvät veroluetteloissa. Jo ennen näitä mainittuja taloja mainitaan v. 1589 veroluettelossa Matti Matinpoika ensimmäisenä veronmaksajana Livolla, hän asui todennäköisesti nykyisen Nissin alapuolella Timosen kosken rannalla. Vieläkin aikaisempi tieto veroa maksavasta Livojokivarren asukkaasta löytyy vuoden 1552 veroluetteloista, nimittäin Olli Mikonpoika (Koppelo) maksoi veroa Rytingin talosta, eikä aivan vähäinen veronmaksaja ollutkaan, mutta hänestä enemmän myöhemmin.

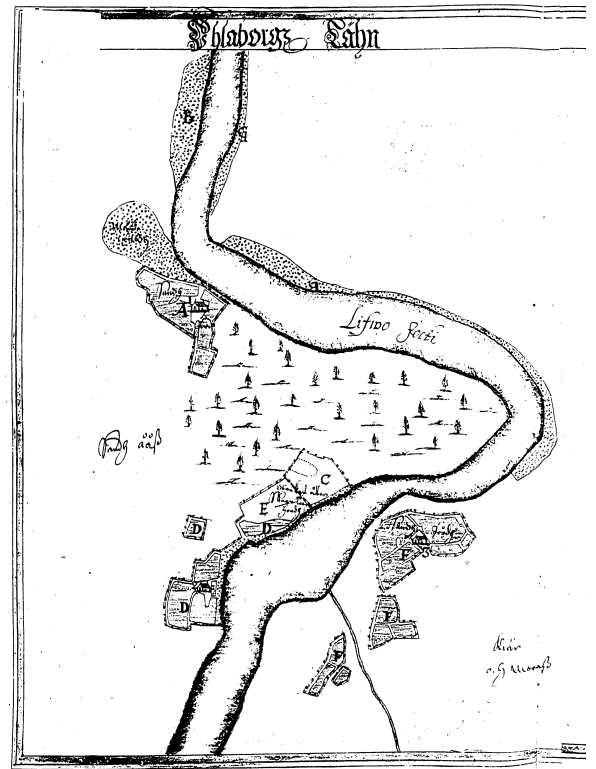
Livon kyläkirjassa sivusimme muutamalla lauseella myöskin mahdollista Karjalaislähtöistä asutusta ennen kaskisavolaisten saapumista Livojokivarteen. Myöskin paikannimistöön perustuen totesimme saamelaisen asutuksen olleen ennen karjalaisten ja savolaisten tuloa hyvin todennäköisesti ainoan, joskaan ei erityisen kiinteää ja pysyväluonteista yhteisöä edellyttävää asutusta muodostanutkaan.

Tarkoitukseni on ensin yrittää piirtää edes jonkinlaista kuvaa saamelaisen asutuksen loppuvaiheista 1400-luvulla ja 1500-luvun alkupuoliskolla. T. I. Itkonen kirjassaan Suomen lappalaiset(I osa, s. 94) mainitsee, että asukkaat Pudasjärven Livojoella ovat Lapin lähtöä.

Jouko Vahtola kertoo kirjoituksessaan Pohjoispohjanmaan rannikon asutuksen synty:Pohjois-Suomen asutuksesta saa ensimmäisen ja täsmällisen kuvan 1540-luvun veroluetteloista. Niiden valossa oli laajalla alueella Kalajoelta Tornionjoelle runsaan tuhannen verotalon asutus. Asutus keskittyi rannikolle. Iijokilaaksossa se nousi 30 kilometrin päähän rannikosta Karjalankylään.

Karjalankylästä alkoi ns. Iin lappi, joka kuului osana suureen Lapin maahan, jota ei vielä Pähkinäsaaren rauhanteon jälkeen virallisesti omistaneet enempää Novgorotin kuin Moskovan Venäjä saati sitten Ruotsin kruunu. Lappalaisten verotusoikeudesta kyllä käytiin kovaakin kilpaa niin Venäjän kuin Ruotsinkin kesken.

Myöskin emeritusprofessori Kyösti Julku on käsitellyt Saamelaiskysymystä useissa eri yhteyksissä. Mm. toimittamassaan kirjassa Suomen varhaishistoria, hän artikkelissaan ”Suomen vyötärön kerralliset saamelaiset” käsittelee Iijokilaakson muinaisten lapinkylien sijaintia. Karjalankylän yläpuolella olevan suuren kangasmaaston nimenä on Siittanpalo ja sen välittömässä läheisyydessä on Siittanlampi. Nimet antavat lähes varman todisteen siitä, että alueella on sijainnut Lappalaisten talvikylä, ”siitta”. Siittanpalosta noin 25 kilometriä itäkoilliseen on Saunajärvi ja järvessä saari nimeltään Lapinsaari. Paikallisen perimätiedon mukaan Lapinsaareissa on vanha lappalaisten hautausmaa. Saa-

Klaus Launpojan 1648 Livosta piirtämä kartta

ressa onkin 15 - 20 hautapainannetta, joita ei ole tutkittu tarkemmin, mutta sijaintinsa suhteen ne eivät ole ainakaan peuran pyyntikuoppia. Saarihan ei sovellu ainakaan ajopyyntitapaan.

Edellä oleva vain siksi, että kun lapinkyliä on ollut lähempänä ”merimaita” niin miksi ei sitten täällä kaukana erämaissa. Livoltahan on aivan tutkittuakin tietoa lapinhaudoista. Jo 1900-luvun alkupuolella kävi silloisia historiantutkijoita Livolla Katiskaharjussa, todeten harjulla useita kymmeniä ”lapinhautoja”. Kuopat jäivät tarkemmin tutkimatta, mutta jo vuodelta 1887 olevassa Suomen Muinaismuistoyhdistyksen vuosikirjassa IX s.117 A.H. Snellman kirjoittaa näistä haudoista, osaamatta tarkemmin tulkita niiden alkuperää. On vahinko, että ”tievaltio” ajoi koko Katiskaharjun sorana maanteille. Joka tapauksessa kuopat olivat lappalaisten aikaansaamia, olivatpa ne sitten pyyntikuoppia tai peräti lapinhautoja, joka viimeainittu todistaisi jo pitempiäaikaisesta pysyvästä Saamelaisesta asutuksesta aivan Keski-Livolla. Samoin Kivarinjokivarressa oleva Lappi, jonka lähellä olevassa Mustansuvannonharjussa ja Navettaharjussa on myöskin runsaasti kuoppapainanteita, on peuranpyyntiin liittyvä lappalaisten asumapaikka. Samoin Aintio-ojalla Heinikankaan lähellä olevat Lapinahot liittyvät lappalaisten pyyntielinkeinon harjoittamiseen.

Mikä sai lappalaiset yks kaks häipymään näiltä maisemilta? Siihen on yksi ja miltei ainoa syy verotus.

Anders Bureus (1571 - 1646), ruotsalainen kartantekijä kirjoitti mm. :”Pirkkalaisten saivat kuningas Maunu Ladonlukolta lappalaiset omakseen kaikkine veroineen ja lohijokineen pohjoista ja läntistä merta myöten sillä ainoalla ehdolla, että he antoivat valtiolle hallitusvallan tunnustamisen merkiksi muutamia kiihtelyksiä oravannahkoja.” Kun samanaikaisesti Laatokankarjalassa asuvat karjalaiset (vepsäläiset ja Laatokan rannalle muuttaneet hämäläiset) jo tekivät Pohjois-Karjalan ja Vienan vesireittejä myöten verotusretkiä lappalaisten asuma-alueille, syntyi verojen perinnästä kova kilpailu. Eivätkä verottajat tyytyneet pelkkään verotukseen, vaan suoranaista ryöstelyä ja väkivaltaa tapahtui ainakin Pirkkalaisten taholta. T. I. Itkonen sanoo Iin lapin lappalaisten väistyneen Kuusamoon ja samaan suuntaan menivät varmaan Livojokivarrenkin lappalaiset, mutta eivät varmaan pysähtyneet ennen kuin Vienan saloilla. Mutta eivät he olleet turvassa sielläkään. Pekka Vesainen teki kevätkesällä v. 1589 Kiimingistä, Iistä, Haukiputaalta ja Limingasta kootun 70 talonpoikaa käsittävän sotajoukon kanssa surullisenkuuluisan hävitysretken rajan takaiseen Karjalaan. Retki suuntautui ensin Kemijokea ylös kohti Jäämerta. Ryöstettyään ja poltettuaan Petsamon luostarin Vesainen suuntasi retkensä Vienanmeren rannikolle, jossa jatkoi hävitystä ja ryöstelyä, mutta kun koki vastoinkäymisiä, käänsi hän kulkunsa länteen ja hävitti Tuoppajärven, Kierettijärven, Vuoksijärven alueen kaikki 15 lapinkyliä. Hävitys ja ryöstely oli aivan käsittämättömän raakaa.

Syy, miksi juuri tällä alueella oli näin paljon lapinkyliä, on juuri muutamia vuosikymmeniä aikaisemmin tapahtunut Iin ja Oulun lapin pakeneminen verottajien ja ryöstelijöiden tieltä rauhallisemmille asumaseuduille.

Lopuksi muutamia ajatuksia Karjalaisten mahdollisesta Livojokivarren asuttamisesta. Lappihan oli vielä 1500 -luvun alussa ns. ”ei kenenkään maata”. Venäjän hallitsijan, Suuriruhtinas Vasilin kuoltua v. 1533 ja hänen alaikäisen poikansa Iivana IV noustua valtaistuimelle tuli ajankohtaiseksi taas keran Venäjän ja Ruotsi-Suomen rauhansopimuksen uudistaminen. Rauha vahvistettiin v. 1537 mutta ruotsalaisten toimesta rajankäyntiä päätettiin lykätä kymmenellä vuodella. Ruotsalaisten taktiikkana oli asuttaa Pohjois-Pohjanmaan asumattomat erämaat Maaselälle saakka, jotta rajankäynnissä olisi paremmat mahdollisuudet vaatia jo asutettuja seutuja Ruotsi-Suomelle. Saman tempun tunsivat venäläisetkin, eivätkä aikailleet niin kuin suomalaiset tekivät. Niinpä Pohjanmaan maakunnan vouti Henrik Simonpoika kirjoitti kuningas Kustaa Vaasalle vuonna 1545, että neljätoista venäläistalonpoikaa (karjalaista) oli 7 - 8 vuotta asunut maaselän länsipuolella. Samalla vouti huomautti, että vanhojen

miesten kertoman mukaan Maaselkää oli aina totuttu pitämään Venäjän ja Suomen rajana. Sen lisäksi heti Maaselän takana erään ison järven rannoilla oli sata venäläistaloa.

Vouti tiedusteli kuninkaalta, tulisiko molemmin puolin rajaa oleva Venäläisasutus hävittää. Jo maaliskuun 19. päivänä v. 1545 kuningas vastasi voudille, että mikäli Maaselän ”tälle puolelle” muuttaneet ”venäläiset” suostuvat maksamaan veroa Ruotsin kruunulle ja eivät osallistu toisten venäläisten mukana Pohjanmaalle tehtäviin hävitysretkiin, heidän tulee antaa olla rauhassa.

Asuiko näitä ”venäläisiä” Livojokivarressa, on kysymys, johon ei löydy varmaa vastausta. Jokseenkin varmana voitaneen kuitenkin pitää, että Ryttingin ensimmäinen asukas, Olli Mikonpoika Koppelo, joka esiintyy jo vuoden 1552 veroluettelossa, oli Karjalasta muuttaneita. Samoin Törmäsen ensimmäinen asukas Heikki Heinu jo sukunimensä perusteella voisi olla Laatokankarjalaisia. Hänestä löytyvät ensimmäiset merkinnät vuodelta 1570. Hänen karjalaisuuttaan tukeva merkintä löytyy vuoden 1601 kirjoista, joissa Pudasjärven kylän kohdalla on merkintä Heinun talosta, että se on autio ja Heikki Heinu on mennyt Venäjälle.

Tämä Heinun Venäjälle muutto ajoittuneen vuoden 1589 Perttulien verilöylyyn, siis samaan vuoteen, jolloin Pekka Vesainen teki kuuluisan Vienan hävitysretkensä. Venäjän karjalaiset tekivät nimittäin saman vuoden perttulina kostoretken, jolloin he polttivat kaikki talot Pudasjärven ja Kiimingin alueilta ja suurimman osan Iistäkin. Heikki Heinu liittyi oletettavasti silloin vainolaisten joukkoon. Rytinki on myös tämän tapahtuman jälkeen autio. Menikö Olli Mikonpoika ryöstäjien mukaan? Siihen ei löydy vastausta.

Useille Livolla esiintyville nimille löytyy vastineensa Karjalankannaksella. Esimerkiksi nimillä Illikainen, Puhakka, Kokko, Pellikka, Jakku, ja Hilli löytyy vastine Laatokan Karjalasta. Lisäksi vanhat asumuspaikat, kuten Pöykiöniemi, Savala, Pisala, ovat mahdollisia karjalaislähtöisten turkismetsästäjien asuinpaikkoja, vaikka niistä ei ole jäänyt veroluetteloihin mitään merkintöjä. Tosin Mats Pöykiön nimi löytyy vuoden 1580 papereista, kun hänen talonsa ilmoitetaan poltetuksi, sijaintipaikkaa ei ole tarkemmin määritetty.

Puhakka oli jo asuinpaikkana ennen kuin veljekset Jussi, Olli ja Lassi ottivat sen asuinpaikakseen vuonna 1599. Heidän aikaisempi sukunimensä oli ilmeisesti Takkinen. Samoin Illikainen löytyy jo vuoden 1560 veroluettelosta Oulujärven Melalahden neljänneksessä, kun Heikki Illikainen maksoi 10 oravannahkaa henkirahaa, ehkä sama mies esiintyy Kellon kylässä ja myöhemmin Ylikiimingin kylässä Henrik Venäläisen eli Karjalaisen nimellä.

Livon talot esiintyvät 1500 -luvun lopulla ja vielä 1600 -luvun alussa Ylikiimingin kylän alla. Ensimmäinen Illikaisesta veroa maksava isäntä oli Heikki Heikinpoika Illikainen, siis ilmeisesti samaisen Heikki Illikaisen poika, joka esiintyi henkikirjoissa Henrik Venäläisen eli Karjalaisen nimellä.

Edelläkerrotut asiat ovat hyvin pitkälle päätelmiä vailla vankkaa todisteellista pohjaa, mutta olen huomannut, että historioitsijat joutuvat aina myöskin päättelemään, mikseipä silloin harrastelijakin voi jotakin päätellä. Jouko Vahtola, käsitellessään karjalaislähtöistä asutusta Iijokilaaksossa, mainitsee Yli-lissä olevasta Karjalankylästä, että se on talonnimistä ja sukunimistä päätellen ollut 1500 -luvulla yksinomaan karjalaista lähtöä olleiden asuttama kylä.

Niilo Kokko

Vuoden kyläläinen

- leppoisa matonkutoja

Aamulla mietin jo hymy huulilla kun ajattelen, että tänään teen juttua vuoden kyläläisestä – Esko Riihahosta. Tiedän jo etukäteen, että tästä tulee mukava, leppoisa juttutuokio...

Esko syntyi 69 vuotta sitten Syötekylässä, jota aikoinaan kutsuttiin Särkivaaraksi. Hän kävi sivistyksen ahjoa Särkivaaran kansakoulussa. Näin hän kertoo kouluvuosistaan ja elämästään omin sanoin:

En ollu mitenkään mallioppilas – opiskelut koetin hoitaa kuitenkin kohtalailla jotenki mallikkaasti.

Poikaviikarin mielikuvitus tahtoi leijailla opettajan mielestä liian vilkkaasti: Jouduin isälleni lähettämät kirjeet repimään ahon huussissa ja heittämään reijästä alas. Loppujen lopuksi opinahjosta selvisin kunnialla.

Koulun jälkeen rippikoulun käytyäni alkoi ankarat savottatouhut isän ja veljen kanssa. Tienestit menivät isän kukkaroon, josta kimmastuneena otin ja lähin paikkakunnan kulkumieheksi.

Lappi kutsui pohjoisen poikaa; menin Savukoskelle ja Rovaniemen maalaiskuntaan.

Vieraat naiset alkoi kyllästyttää, joten aloin harkita oman vaimon ottamista. Löytyihän hän, Livolta Naava-Esteri Naavalan tyttökatraasta, saattelin hänet kotia Kovalan kioskilta. Sen jälkeen lopettelin kulukumiehen hommat ja aloimme katselemaan niinkuin kettu pesän paikkaa.

Menimme naimisiin helluntaina -56. sen jälkeen alkoi lapsitehtailu. Esteri synnytti pienen tyttären kolmena peräkkäisenä vuonna. Kolmen vuoden kuluttua ”vahinko kävi” ja Esteri lupasi mulle poijan, se riitti meidän perheen kooksi.

Elämä jatkui lapsia kouluttamalla ja niukasti eläen heille ruokaa ja vaatteita hankkiessa. Asuimme seitsemän vuotta Asmundissa, josta siirryimme Kurenalle. Vaihdoin ammattini kuorma-autoilijaksi yhdeksäm. vuoden ajaksi. Sen jälkeen ajoin Osuuskaupan myymäläautoa vuoteen -84, elikkä ajelin 14 vuotta pitkin pitäjää. 51-vuotiaana minuun tuli keuhkosityöpä ja sen myötä jouduin eläkkeelle.

Sitten meistä tuli takaisinmuuttajia Livolle. Siinä eläkeläismies mielti, että miten saisi ajan kulumaan... Ensimmäisinä vuosina aloittelin mehiläisten hoitoa ja yrttitarhaa. Toimin myös torikauppiana, vastantekijänä ja matonkutojana.

Olen tässä hiljalleen autellu aina livolaisia, paistellu makkaraa talolla tanssi-iltoina ja keitelty kahvia nokipannulla. Vanhuksille olen pilkkonut halkoja särkykoneella. Olen myös kierrättänyt Livon emäntien vanhojen vaatteiden varastoa leikkaamalla ja kutomalla kauniita mattoja.

Ja olenhan minä ollut myös tätä Livon kylää kehittelemässä; aikoinaan innostuin kylähistoriakirjan tekemisestä, menin esittämään asiaa kansalaisopistoon. Kylähistoriapiirin nimellä toiminut opintopiiri aloitkin kokoontumisensa syksyllä -94.

”Vuoden kylä” –tittelin saamisessa olin myös mukana. Meillä olikin komeat juhlat Livon koululla, laavuiltoja oli Ala-, Keski- ja Ylä-Livoa myöten. koko vuosi meni hiljalleen juhlien merkeissä, Livon metsästysseura, Maatalousnaiset ja Rauhanyhdistus osallistuivat vuoden kylä – toimintaan.

Tänään viettelen leppoisia eläkepäiviä Esteristä karpäsiä ajellen. Käyn silloin tällöin auttelemassa Livokkaan ”Baarissa” ja siellä missä hyvänlaista eläkemiestä tarvitaan. Kun tuntuu siltä, että minusta on jossain apua, olen aina käytettävissä juhlien juontajana, huutokaupan meklarina ja pientä kipparointia tekemässä.

Livokkan puolesta tahdomme kiittää sinua Esko talkoohenkisyydestäsi ja toivottaa sinulle onnea Haaparantaan punaiseen tupaan. Teille Esterin kans niitä leppoisia eläkepäiviä!

Eskon kans jutustellen,
Ulla

Ulkoilupäivä pääsiäisenä

Vietimme viime keväänä hiihtoretkeä pääsiäisen aikaan. Retkelle osallistui noin sata ulkoilijaa. Pääsiäinen oli tänä keväänä myöhemmässä, joten hiihtokelit ehtivät jo loppua. Järjestimme kuitenkin koululle ulkoilutapahtuman.

Aamiaisella alkoi keittiöstä leijailla paistetun munkin tuoksu... Ulla ja Turpeisen Aira häärivät siellä munkinpaistossa.

Väkeä tuli hiljalleen laavulle, jonne miesväki oli laitellut tulet valmiiksi, nokipannussa oli kahvivesi jo tulella ja makkaroita paistumassa.

Kisailtiin matkasta, jonka voitti Kaisa Salmela. Myös arpajaiset järjestettiin; ne voitti Ruonion Paula.

Eihän me samaa väkimäärää saavutettu kuin viime vuonna, mutta oli mukava olla yhdessä keväisenä kauniina päivänä; tosin aurinko ei kovin paljoa näyttänyt.

Tässä kesää ja suurempia tapahtumia odotellessa nauttikaamme keväästä, tippuvista räystäistä, linnunlauluista ja pälvien paljastumisista.

Kevättoivotuksin,
Ulla

Yli-Iläisten vierailu Livolle

Yli-Iissä on käynnissä kylien yhteinen Kyläasiamies – hanke, jonka puitteissa teemme opintoretkiä ja tutustumiskäyntejä muihin maakunnan kyliin. Ensimmäisen opintoretken kohteeksi valitsimme Pudasjärven Livon kylän maakunnassa liikkuvien myönteisten kuulopuheiden perusteella.

Retkelle lähdettiin lauantaina 25.1.2003 aamulla Yli-Iin kunnanviraston pihasta. Mukana oli hankkeen vetäjän lisäksi 17 kyläyhdistysten edustajaa ja kyläläistä. Erityisen ilahduttavaa oli se, että jokaiselta Yli-Iin kylältä saatiin osallistujia mukaan retkelle. Päiväkin oli mitä aurinkoisin, ja mieliala

korkealla. Retken aikana tutustuimme toisiimme sekä Livokas ry:n toimintaan ja tiloihin Anni-Inkeri Törmäsen ja Alpo Turpeisen johdolla. Lopuksi teimme pienen kiertoaajelun kylällä Alpon toimiessa oppaana. Päivän kohokohtia oli myös kylän emäntien laittama herkullinen lounas vilkkaine pöytäkeskusteluineen.

Paluumatkan aikana kävimme läpi päivän antia. Olimme yhtä mieltä siitä, että retki oli oikein onnistunut ja antoi intoa ja uutta puhtia kylien kehittämiseen. ”Miksei mekin, kun kerran tekin!” Oli vaikuttavaa nähdä ja kuulla, mitä kaikkea omalla aktiivisuudella voi pienessäkin kylässä saada aikaan – yhtenä hyvänä esimerkkinä entisen koulun käyttö kylän sydämenä.

Haluamme kiittää Anni-Inkeriä ja muita järjestelyissä mukana olleita livolaisia siitä, että teitte retkestämme onnistuneen, ja toivottaa teille intoa ja voimia kylänne kehittämiseen.

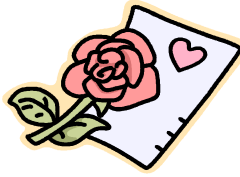
Piia Kiuru
Yli-Iin kylien kehittäjä

Kotiapurinki

Livolla Nuorisoseuralliton rahoittama kotiapuhankkeen järjestämä kotiapu päättyy toukokuun 2003 loppuun. Jatkosuunnitelmissa on koota yksityisistä talouksista ja yhdistyksistä työnantajarinki, joka työllistäisi yhteisen kotitöitä tekevän henkilön vuodeksi.

Rinkiä keräävät par'aikaa kokoon Kaisu Puhakka, p. 040 - 7196 472 ja Soile Törmänen, p. 040 – 5198 379. Jos siis haluat mukaan, ilmoittaudu mahdollisimman pian.

Kutsu

Livon koulun entisille oppilaille tapaamiseen.

Kymmenen vuotta on kulunut siitä, kun viimeksi olimme koolla, joten

Kutsumme Teidät Livon koulun entisten oppilaiden tapaamiseen
13.7.2003

Ruokailu alkaa klo 11.30; aikuiset 7 €, lapset 3 €
Pääjuhla alkaa klo 13.00

Pyydämme ystävällisesti ilmoittautumaan osallistumisestanne;
Livon koululle: puh. 08-823164
sähköpostiosoite: livokas@luukku.com
tai henk. koululla klo 9-18

Tervetuloa entiset oppilaat, -opettajat, työntekijät sekä kyläläiset ja mökkiläiset.

Mitä siitä

No mitä siitä, jos vanhenenkin
toki kerran nuori olla sain
Mä vielä muistan kevätpäivän
senkin
kun käen kukunnasta miestä hain.

No mitä siitä, jos mä kygnelähdin
olin ennen kovin naurusuu.
Niin monen touhuun uskallan ja
ehdin
viis siitä, jos mun mieli turhautuu.

No mitä siitä, jos on huolta mulla
enkä enää aivan terve liä.
Saa vähemmällä moni toimien
tulla,
jos on kitsas onnekkuiden tie.

No mitä siitä, jos ei toivelistista
täyttynytään, vaikka haaveilin.
Toi vuodet mulle muuta puuhaa-
mista
teen äidin roolin, nyt jo mummun-
kin.

No mitä siitä, jos ei joka hetki
aurinkoinen valoansa suo.
On vaihtelevaa ollut elon hetki
nyt kiitos siitä nouskoon Luojan
l

Alapon kelekkaretki

Helmikuinen lauantaiamu valkeni kirkkaaksi ja aurinkoiseksi, kun keittelin aamukahvit mökillä Kirsikankaassa. Syy siihen, miksi nousin näin varhain oli siinä, että olin lähdössä kelkkaretkelle, olinhan eilen juuri vaihtanut kelkkaa ja nyt piti olla kelkka, jolla pääsee kelillä kuin kelillä. Niin hörpin kahvit ja ei kun reissuun. Ensin tietenkin piti tankata ja tarkistella, että kaikki on ok. Aurinkolasit silmille ja kypärä päähän.

Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta kun ylitin Matalankankaan ja saavuin Vastasuolle, jossa pysäytin kelkan, nautin täysin siemauksin raikkaasta ilmasta ja katselin teeriparvea, joka oli suolla ilmeisesti soidinhommissa. ”Ei hassumpaa”, ajattelin. Eipähän vaan tullut kamera matkaan.

Suuntasin siitä kohti Vastakangasta. Reponsaarta ohittaessa katastelin, että eipähän ole hirvet tuhonneet Aaron eikä Heimon taimikoita, eikä näy edes jälkiä. Vastakankaassa päätin, että kun minulla kerran on näin hyvä kelkka, niin ajelenpa tuon Kirsiojan varren nuolukivien kautta, olisiko siellä kulkenut hirviä.

Hyvin kesti lumi ajella. Ajattelin, ettei tällä kelkalla voi kerta kaikkiaan tarttua kiinni. Ojista yli puita kiertäen suuntasin kohti nuolukiviä. Eipä näy hirville kelpaavan, ei jälen jälkeä eivätkä kivet olleet kulu-neet yhtään. No, oikasenpa tuosta suoraan tuon ojan yli kohti Einon pirttiä.

HUPS! Siellä oltiin ojan pohjalla ja syvällä. Piti laskea pian kymmeneen, ennen kun ottaa kunnolla ”Vanhaan Aatamiin”. Olin niin lujasti kiinni ojassa kuin vain voi olla. Taisi siinä hyvä tuuli kadota kauas. Ajattelin, että mahtaa olla nyt kelkka löyhemmässä K-Rauvassa kuin tuossa ojassa. Aloin siinä tutkia varusteita tavaratilasta. Voi, voi ja voi – ei köyven pätkää eikä hinausliinaa, ja taas piti laskea kymmeneen, ennen kun käypi vihaksi.

Sitte VÄLÄHTI. Onhan minulla puhelin. ”Siunattu puhelin”, ajattelin; ei muuta kun soitan Niemen Eerolle, että tuopi mökiltä vinssin, niin kyllä lähtee, iso puukin sattuu olemaan just sopivan matkan päässä. Melkein jo siinä ”viheltelin”, mutta mutta, ei voi olla totta; puhelimen akku oli aivan tyhjä, ja taas piti laskea kymmeneen...

Istahin lumelle ja mietin; lumi ei kestä kävellä, joten pitikö täältä kontata mykrittää n. neljä kilometriä tien varteen. Siinä mietiskellessä aloin potkia lunta kelkan vierestä. Kyllä siinä Alpo-rievulla kelkkahaalarit päällä pää savusi, kun metristä lumikinosta käsipelillä etemmäs siirtelin, välillä aina kymmeneen laskien.

Vaan ei niin ”pitkää pimeää, etteikö valosaa”. kelkka löyty lumen sisästä ja sain kaadettua sen kyllelleen, laitoin havuja ja lunta ja polin parin metrin matkalta vielä lunta. Kölläytin kelkan kohalleen ja käyntiin. Varovasti nyt työntäen sieltä sitä noustiin pinnalle. ”HUH HUH”, mietiskelin – pannappa siihen äkkinäinen.

Varmaan arvaatte, mihin kelkan nokka osoitti liikkeelle lähdettyäni (mökille tietenkin). Mökille päästyäni kävelin suoraan varastoon ja hain vinssin kelkan tavaratilaan. Muistin myös laittaa puhelimen lataukseen.

Aurinko paistoi taas ja olin hyvällä tuulella. Vähän siinä saunassa iltasella asiat pyöri mielessä, että jos...

Pelotti taas mennä nukkumaan, että jos tuosta päivästä vielä painajaisunia näkee, vaan eipä näkyny kun aurinkoisia unia

Hyvät ystävät! Tämäkin tarinani on tosi.

Alapo

Metsästysseuran uutisia

Livon pilkkikisat saatiin viettää kauniissa ja aurinkoisessa talvisäässä. Niemen Eero merkkasi edellisenä päivänä kisa-alueen kosken yläpuolelle ja polki kelkalla kulku-uria.

Sitten koitti kisa-aamu. Ruonion Hannu ja Vesa istuuntuivat ilmoittautumispöydän ääreen odottelemaan kilpailijoita, eikä tarvinnut kauaakaan odotella, kun ensimmäiset kilpailijat rupesivat ilmoittautumaan. Välillä ilmoittautumispaikalla oli havaittavissa pientä sumaa. Siinä samalla myytiin arpoja minkä kerkesi.

Saalista nousi, kuten kuvasta näkyy

Livojoella on tunnelmaa

Kello kun tuli pykälään kuului haulikon pamaus, liekkö ollut Niemen Eero tai Juntin Matti, joka antoi lähtöluvan kisaan. Oli se komian näköstä, kun yli neljäkymmentä kilpailijaa säntäsi hakemaan parhaita kala-apajia. Siinä sitä sitten istua tökötettiin ja odoteltiin, jospa se nykäuseis samalla vähän seuraten naapuria kalaonnea.

Ei mennyt montaa tuntia kun kuului taas haulikon pamaus. Se oli sen merkki, että kisa oli päättynyt, eli ei muuta kun kohti punnituspaikkaa. Hannu ja Vesa punnitsivat kalat saan ramman tarkkuudella, sillä tämä on sen verran totista puuhaa. Kun kalat oli punnittu, niin ei muuta kun pirtin lämpimään katselemaan katettua palkintopöytää. Siinä oli vaikka mitä, jopa mikroaltonuunia. Tunnelma oli noussut jo kattoon, kun Turpeisen Alpo rupesi huutelemaan tuloksia. Palkinnot saatiin jaettua ja parhaat palkittua. Ei muuta kun ensi vuonna uudestaan.

Minkinloukuntekotalkoot pidettiin Livon koululla. Vetäjänä toimi Niemen Eero, joka oli vanha konkari näissä hommissa. Meitä oli reilut puolikymmentä miestä tekemässä loukkuja ja niinhän siinä kävi, että jokainen teki loukun.

Tarvikkeina käytettiin nelos-, vitos- ja kutoslautaa sekä pikkusen minkkiverkkoa. Loppujen lopuksi loukun

Eero virittelee jo loukkua

teko on tarkkaa hommaa. Ei siellä kestä olla teräviä

piikkejä ja lukituslaudan on toimittava moitteettomasti. Jos ja kun sinne minkki menee, niin takaisin ei tule. To-dettiin, että tämä oli mukavaa hommaa, ja että järjestetään vielä toinen kurssi kevään mittaan.

Rakennusmestarit työnsä ääressä. Kuvassa Esa Uusi-Illikainen, Tarmo Tolonen, Urpo Uusi-Illikainen ja Matti Juntti. Kuvasta Puuttuvat Niemen Eero ja Salmelan Vesa.

Ei muuta kuin oikein hyvää kevättä kaikille tasapuolisesti. Terveisin,

Vesa Salmela

Livon kylätapahtumassa pilkittiin ja hiihdettiin

Livolla pilkittiin lauantaina 22. helmikuuta aurinkoisessa ja jo lämpimässäkin talvisäässä. Kilpailuun otti osaa kaikkiaan 37 pilkkijää, joista 12 sai kotiinviemisiksi mukavia tavarapalkintoja. Tapahtuman järjestivät Livokas ry ja Livon metsästysseura.

Pilkkikilpailun tulokset:

Nuoret alle 18-vuotiaat:

- 1) Perttu, Jyrki (saalis 658 g)
- 2) Laakkonen, Niko
- 3) Tolonen, Marko
- 3) Törmänen, Jussi

Naiset:

- 1) Käsmä, Liisa (saalis 3768 g)
- 2) Kokko, Sirkka
- 3) Kohtala, Sirkka
- 4) Halkola, Alli
- 5) Kelahaara, Salme
- 6) Perttu, Henna
- 7) Kouva, Tarja
- 8) Kumpumäki, Tuula
- 9) Falck, Aino
- 10) Haanela, Hilda

Miehet:

- 1) Laasala, Asko (saalis 4285 g)
- 2) Tuhkanen, Kari
- 3) Tyni, Riku
- 4) Huttu, Seppo
- 5) Kouva, Olavi
- 6) Lehtola, Mikko
- 7) Kellolampi, Hannu
- 8) Kukko, Alpo
- 9) Käsmä, Teuvo
- 10) Puolakanaho, Jukka
- 11) Tolonen, Tarmo
- 12) Soronen, Matti
- 13) Takkinen, Ensio
- 14) Huhtala, Pekka
- 15) Huhtala, Markku
- 16) Jokinen, Ari
- 17) Kelahaara, Jukka

Veteraanit:

- 1) Männikkö, Toivo (saalis 2124 g)
- 2) Jokikokko, Lauri
- 3) Tuomaala, Pekka
- 4) Stenius, Pentti
- 5) Jussila, Simppa
- 6) Siliämaa, Veli

Viime vuonna alkaneen perinteen mukaan yleisten pilkkikilpailujen aikaan järjestettiin tänäkin vuonna lapsille hiihtokilpailut. Osanottajia oli kaiken kaikkiaan 26. Reipasta urheiluhenkeä löytyi ja maltettiinpa hiihdosta nauttiakin.

2 - 4 -vuotiaat

1	Moona Harju	0.20
2	Kaisa Nissi	0.37
3	Satu Niskasaari	1.00
4	Henna Tolonen	1.19
5	Lotta Törmänen	2.00
6	Severi Soukka	2.24

Tytöt 5 - 6 -vuotiaat

1	Anne Puhakka	0.52
2	Saija Salmela	0.55
3	Marjo Niskasaari	1.49
4	Vilja-Elina Törmänen	2.50

Tytöt, 1. - 2. -luokkalaiset

1	Outi Juutinen	0.40
2	Karoliina Puhakka	0.41
3	Kirsi Salmela	0.48

Tytöt 5. - 6. -luokkalaiset

1	Anna-Kaisa Törmänen	4.35
2	Henni Törmänen	5.00
3	Leena Puhakka	5.01

Pojat 5 - 6 -vuotiaat

1	Ossi Puhakka	1.30
2	Sakari Puhakka	1.38

Pojat 1. - 2. -luokkalaiset

1	Sami Nissi	0.34
2	Sakari Soukka	0.38
3	Marko Tolonen	0.42
3	Ilkka Nissi	0.42
5	Tuomo Niskasaari	0.45

Pojat 3. - 4. -luokkalaiset

1	Arttu Puhakka	1.57
2	Jussi Törmänen	2.19
3	Rami Kemppainen	2.35

Pojat 5. - 6. -luokkalaiset

1	Miikka Harju	3.48
2	Jukka Puhakka	4.24
3	Jarno Salo	5.04

Höpöläisen kuulumisia

Jo aamuvarhaisella Valtsu nousee ja laittaa puuron hautumaan ja rientää askarteluhuoneeseen, jossa on vermeitä jos jonkinlaisia. Siellä syntyy puusta kaikenlaisia hyötyesineitä.

Halonkantotelineitä Valtsu on valmistanut jo pitkälle yli 20 kpl. Niitä hän lahjoittelee kyläläisille ja mökkiläisille. Halonkantotelineitä on eri kokoja; on S-, L-, XL- ja XXXXL-mallia. Näin Valtsu tuumii.

Kun muutama tunti on askarreltu, käy Valtsu syömässä puuron ja rientää takaisin askartelemaan, siellä päivä kuluu rattoisasti. Nyt on meneillään halkoarkun teko, ja siistin sellaisen.

Myös erikoisen nätinmallinen lintulauta on ilmestynyt Valtsun pihalle, jossa näkyy olevan lintuja vaikka millä mitalla; olipa oikein ukkometsokin eräänä aamuna, kun kävin Valtsua morjestamassa.

Kaikenlaista muutakin tekemistä hän on ”akiteerannut”, kunhan kerkiää ja löytää tarvikkeita.

Näin Höpölässä,

Alpo

Jouluhartaus 2002

Pastori Timo Suutari

Hartausväkeä nuotion ympärillä

Kalastuskunnan kuulumisia

Yllä olevan otsikon pitäisi oikeastaan olla: Livon yhteisen alueen osakaskunnan kuulumisia, sellainen ”sanahirviöhän” kalastuskunnan nimestä piti tulla yhteisalueen uudistuksen seurauksena ja tähän nimiratkaisuun päädyttiin vuosi sitten pidetyssä kalastuskunnan vuosikokouksessa. Uudet säännöt piti vahvistaa TE - keskuksessa, mutta herrojen kiireet ja byrokratian koukerot tuntien ei tarvitse ihmetellä, että sääntöuudistuspaperit pölyttyvät edelleen virkamiesten pöytälaatikoissa. Mutta eipä se kalastusta pahemmin häiritse ja kalastuskuntakin jatkaa edelleen kalastuskuntana, olipa nimi sitten vaikka yhteisen alueen osakaskunta.

Valkolan rannassa istuttamassa taimenien poikasia

Kalastuskunta (osakaskunta) piti sääntömääräisen vuosikokouksensa tiistai-iltana 15.4 koululla. Paikalla oli vain kourallinen yhteisalueen osakkaita, johtuiko porukan vähälukuisuus arki-illasta vai siitä, ettei kokousilmoituksessa lukenut, että ”rahasta on kysymys”. Kokous oli kuitenkin päätösvaltainen ja asialistakin pelkkiä sääntömääräisiä ruutiinasioita.

Kokouksen järjestäytyttyä tarkastelimme aluksi vuoden 2002 toiminta- ja tilikertomuksia. Kokousväki oli tyytyväinen viime vuoden taloudelliseen tulokseen, tilinpäätös osoitti 556:- euroa plussaa. Hyvään tulokseen vaikutti ennätysyhyvä kalastuslupien myynti ja hyvään lupien myyntiin löytyy selitys Livokas ry:n kioskista ja pikietien varteen laitetuista opastetauluista. Aarnen osuus luvanmyynnin markkinoinnissa oli hyvin merkittävä, valitettavasti menetimme innokkaan toimijan kalastuskunnassa, kun Aarne muutti talvella paikkakuntaa.

Seuraavana asiana listalla oli kalastuslupien hinnoista päättäminen. Hoitokunnan esitys lupien hinnoiksi vuodelle 2003 hyväksyttiin muutoksitta ja näin ollen lupahinnasto on seuraavanlainen:

Verkkolupa	osakas	5	merkkiä	a.	1:00	euroa	kpl
”	huvila-asukas	2	”	a.	1:50	”	”
Katiskalupa	osakas	5	”	a.	1:00	”	”
”	huvila-asukas	2	”	a.	1:50	”	”
Haukikoukut	osakas	10	kpl	a.	0:20	”	”
”	huvila-asukas	5	”	a.	0:40	”	”
Uistinlupa	osakas				2:00		koko kausi
”	huvila-asukas				4:00		koko kausi
”	ulkopuoliset				5:00		2 vrk.
”	”				10:00		kuukausi
”	”				15:00		koko kausi

Lupien myynti päätettiin antaa Livon kioskille, Niilo Kokolle, Heikki Salmelalle ja Yrjö Niskalalle.

Ravustuslupien myyntiin palaamme myöhemmin kesällä. Iijoen kalastusalueesta tulleen tiedon mukaan ravustamaan päästään tänä vuonna, jos koepyynti osoittaa, että rapukanta kestää jo pyynnin. Ehtona on, että alamitta nostetaan 11 senttiin.

Muutama käsitteitä selventävä kommentti lienee paikallaan. Lupahinnastossa osakkaalla tarkoitetaan kylällä vakituisesti asuvaa asukasta, siis Vääräkoskesta Nurmelan rajaan. Huvilasukkaalla tarkoitetaan tällä samalla alueella kesämökin omistavia kesäasukkaita, ei siis Nurmelan yläpuolisia eikä Vääräkosken alapuolisia mökkiläisiä. Ulkopuolisille emme myy verkko- ja katiskalupia. Osakaskunnan sääntöjen 1 § velvoittaa kalastuskuntaa järjestämään kalastuksen siten, että kalataloudelliset näkökohdat huomioon ottaen emme vaaranna kalakantoja.

Pyyntirajoituksista päätettiin edellisvuosien tapaan, että kesäkuun alussa tapahtuvan taimenen istutuksen jälkeen Illikaisen koski rauhoitetaan kahden viikon ajaksi kaikelta kalastukselta. Juominginojalla ja Aintionojalla kielletään seisovien pyydysten käyttö, vain uistin ja onki ovat sallittuja pyydyksiä.

Alamitat kesäkuun alusta ovat kalastusasetuksen mukaiset, eli taimenen alamitta on 40 senttiä ja harjuksen alamitta 30 senttiä (maaliskuun alusta toukokuun loppuun harrin alamitta on Kalastusalueen päätöksellä 45 cm).

Mato-ongen käyttö koskissa ja virtapaikoissa on kielletty (kalastusasetus 12 §).

Kalastuksen valvontaan nimettiin hoitokunta (johtokunta) sekä hoitokunnan nimeämät sopiviksi katsomansa henkilöt.

Erovuoroiset hoitokunnan jäsenet valittiin uudelleen tehtävänsä. Hoitokunta on nyt seuraavanlainen. Puheenjohtajana (esimiehenä) jatkaa Niilo Kokko, muina jäseninä ovat Yrjö Niskala, Aaro Perttu, Eero Niemi, Paavo Niskala ja Heimo Uusi-Illikainen.

Keskusteltiin kalaveden nykytilasta ja kalakannan hoitoon liittyvistä asioista. Hoitokuntaa evästettiin laatimaan suunnitelma kalakannan elvyttämiseksi.

Kun tämän jutun alussa puhuttiin viime vuoden hyvästä tuloksesta ja luvanmyyntimenestyksestä, niin todettiin nyt, ettei lupien myynti ole sinänsä itsetarkoitus. Lisääntynyt lupamyynti merkitsee samalla räsitystä joen kalakannalle. Tällä hetkellä näyttää sille, että Livojoen harrikanta ei kestä nykyisiä pyyntipaineita. Hoitokeinoina tulee mietittäväksi koskialueiden rauhoitus useammiksi vuosiksi ja omarahoitteinen harrin istutus, kuten Korvuanjoessa ja Puhosjoessa on tehty. Tai sitten pyyntikokoisten kalojen istutus, josta seuraa tuntuva lupahintojen korotus. Onko kirjolohi tulevien vuosien istukaskala? Ei tunnu houkuttelevalta ajatukselta. Mutta siinäpä miettimistä kerrakseen.

Hyvää kalakesää ja kireitä siimoja toivotellen!

Niilo Kokko

Kuutamohiihto

Lauantaina 15.2.2003 lähdimme neljän hengen voimin ajelamaan Oulusta Livolle Ylitimoon. Olimme kuulleet, että lauantai-illan ohjelmaan tarvitaan sukset, joten meillä oli hiihtovälineet matkassa.

Kuuden aikoihin kokoonnuimme Livon koululle. Oli jo pimeää, mutta kuuta ei näkynyt pilviverhon takaa. Laitoimme sukset jalkoihimme ja lähdimme hiihtämään moottorikelkan perässä kohti Penikkasuota. Tieosuuden jälkeen loivassa nousussa, jossa sauvat upposivat hankeen, alkoi jo hikikin nousta pintaan ja veri kiertämään.

Laskettelimme loivaa metsätietä pitkin Penikkasuon laitaan. Siellä maisema muuttui: Joka puolella oli valkoista. Taivas oli valkoinen, koska pilviverho peitti täyden kuun, mutta valoa riitti silti. Hankikin oli valoisan valkea, ja tuntui kuin olisi maiseman lämpimässä sylissä. Kauempana näkyvä metsäsaareke näkyi tummempana, ja siihen suuntaan houkutteli lyhty, joka oli asetettu suon laitaan opasteeksi.

Kyläpäällikön keittämä kahvi valmistuu nuotiolla

Viuhdoimme noin 15 hengen voimin nuotiopaikalle, johon kaksi kylän miestä olivat jo pystyttäneet Kahvilan. Nuotiopannussa porisi kahvi, ja niin porisivat ihmisetkin. Juteltiin kylän kuulumisista, talvisodasta ja kaikenlaisesta muusta.

Makkarat ja muut eväät syötyämme alkoi tuntua, että tässähän täytyy lähteä liikkeelle, ettei tuuli kylmennä liikaa. Niinpä lähdimme paluumatkalle. Suon toisessa laidassa oli myös lyhty opasteena, ja niin me kaupunkilaisetkin osasimme takaisin suon laitaan, josta jatkoimme matkaa koululle.

Vaikka hiihtoretken aihe olikin kuutamohiihto, se oli onnistunut ilman kuutakin. Olisiko onnistumisen syynä mukava kylähenki vai maisemat? Kummallakin taitaa olla osuutta asiaan.

Terveiset Oulusta

Leena Lukkari

Kekseliäs keksii keinot makkarankin paistamiseen

Makkarat ja muut eväät syötyämme alkoi tuntua, että tässähän täytyy lähteä liikkeelle, ettei tuuli kylmennä liikaa.

Niinpä lähdimme

Hiihtäjät kahvitauolla

Kansalaisopistossa opiskellaan

Kevään aikana meillä on ollut ilo saada mielenkiintoisia kursseja Livon koululle Kansalaisopiston puitteissa.

Kyllä tietotekniikan opiskelu on sitten kivaa!

Toisena kurssina on perinteinen kankaankudonta, johon saapui kahdeksan opiskelijaa, eli Terttu, Liisa, Aino, Esko, Maila, Ulla, Minna ja Pirjo. Opettajana meillä on Seija Vuolanto.

Kankaankudonnassa on kyllä myös erilaista ja mielenkiintoista oppimista; liinoja, mattoja ja seinävaatteita voi kutoa moneen eri malliin ja leveyteen. Olemme opetelleet kokoamaan kangaspuut ja luomaan itse loimet niihin kaikkiin, tätä moni ei ole aikaisemmin tehnyt.

Seija neuvoo Pirjoa ryijyn leikkaamisessa

on metrihintaa, ja sitä on jäljellä.

Olemme miettineet ensi syksylle ja seuraavalle keväälle kursseja – toiveita on monia; puutöitä ja huonekalujen entisöintiä. Ja toiveita otetaan vastaan, jotta saisimme tänne Livon koululle mukavaa ja mielenkiintoista puuhailua sekä mukavia yhdessäolon hetkiä.

Aurinkoista kevään jatkoa ja kesän odotusta!

Aloitimme tietokonekurssin Markku Rajalan opissa. Opiskelijoita saapui paikalle 13, eli Irma, Urpo, Niilo, Esteri, Pirjo, Rauni, Helinä, Ulla, Anneli, Maila, Urpo, Paavo ja Vesa. Aloitimme ihan alusta alkaen ja opettelimme koneiden käyttöä laskujen maksuun asti, toki vielä on paljon opettelemista, olemmehan vasta kurssin alussa.

Täytyy kyllä sanoa, että asiat ovat olleet mielenkiintoisia ja aikaa vieviä, todella antoisaa. Toivottavasti saamme vielä jatkokurssinkin, näin meille luvattiin Kansalaisopistosta.

Liisa kutoo ripsiliinaa

Mallien suunnittelu on mukavaa yhdessä, malleihin uppoaa monet eri muistot entisten vaatteiden muodossa.

Kevään aikana jatkamme kutoamista ja syksyllä kurssi jatkuu. Kaikki halukkaat tervetuloa mukaan! Livokkaan puissa voit kutoa halutessasi isoja mattoja, vaikka et olisikaan nyt kurssilla, loimella

Maila niisii

Ulla

Myllytonttu

Nämä ovat jäljellä – ei paljon, mutta jotain kuitenkin!

Onhan myllytonttu kuullut muita maita matkatessaan, että livolaiset ovat keränneet vanhan myllyn osat ja koonneet niistä muistomerkin!

Muistoksi vanhoista hyvistä ajoista, jolloin syötiin luomuviljaa!

Onhan myllytonttu voinut jo tullakin katsastamaan, mitä me on aikaansaatu. Silloin ”ennen vanhaan”, kun mylly oli vielä paikallaan – katto päällä – minä sain nähdä tämän harmaalakkisen!

Ihan varmasti! Ei se ollut suurensuuri. Pienempi minua 6 - 7 -vuotiasta tytöntylleröä, joka kurkisti lattialuukusta. Usko tai älä, mutta siinä se istu alhaalla myllynkiven päällä – silmät sikkaralla, jauhopartaisena.

Eipä sitä tiedä, vaikka sinäkin vielä sen näkisit. Menepä kosken myllyn kieppeille varhaisena kesäamuna, kun kaste vielä pisaroi kukan terälehdeillä. Olet aivan hiljaa – katselet pääskysten lentoa – kuuntelet ”Ahdin soittoa” kosken kivillä.

Hups! Siinähan se myllytonttu on...

Kaino toivomus meillä myllytontun kans ois: olisi mukavaa, jos olisi myllyllä vielä vähän tuulensuojaa!

Maikki

Maatalousnaisten kuulumisia

Vuosi on alkanut reippaasti maatalousnaisten toiminnassa. Tammikuulla aloitimme jälleen käsityöillat, leikkaamme myös leikkelyksiä poppanakuteiksi ja mattojen kutomiseen.

Hirvenliharuokakurssi järjestettiin 1.2.2003. Livon koululla Ronkaisen Ritvan johdolla. Osallistujia oli 15 henkilöä. Joukkoon saimme myös yhden miespuolisen kokkaajan, Pertun Markku oli uskaltanut joukkoon, syntyi monenlaisia ruokia, keittoa, lihapyöryköitä, suikalepataa ja hirvenhöystöä, kaikki niin maukkaita ruokia.

Hirvenruokakurssille osallistujia: vas. Seija Perttu, Liisa Puolakanaho, Liisa Kokko, Eila Veteläinen ja Aino Salmela.

Helmikuussa kävimme Rovaniemellä teatteriretkellä. Kaksi linja-autoa oli täyttynyt eri puolilta pitäjää teatteriretkeläisiä. Kävimme katsomassa Agapetuksen komedian ”Rovastin häähuolet”. Rovastin puolisoa esitti Kalle Päätalon sarjoista tuttu ”Riitu” eli Pirjo Leppänen, hän onkin mahtava esittäjä. Rovastilla vain tuntui olevan huolta muistin kanssa, kun hänellä piti vihkiä eräs nuoripari, mutta kun ei muistanut miten se Herran rukous meni. Vaimo kutsui paikalle lääkärin, jospa häneltä löytyisi apua muistihuoliin...! Tästä voisi kertoa enemmänkin, mutta jätetäänpä kertomatta, ja käykääpä katsomassa mahtava esitys. Teatteriesityksen jälkeen kävimme syömässä Lapin urheiluoopistolla. Ruokana oli poronkärstys ym. lisukkeita, olipas maukas ruoka. Sitten olikin kupu täynnä hyvä körötellä Pudasjärveä kohti.

Sääntömääräinen vuosikokous pidettiin Livon koululla 20.2.-03. Suunniteltiin käyntiä Iso-Syötteen luontokeskuksessa kevään aikana. Pidetään vielä Käsityöiltoja Huhti-Toukokuulle saakka, käydään Puikkarissa ym. Kesällä Osallistumme muonitukseen Livon Kesäpäivillä. Heinä-Elokuun vaihteessa on Oulun maatalousnäyttely, jonne myös osallistumme muonitukseen. Sienikurssi on suunnitelmassa pitää Heinä-Elokuulla. Miten sienia alkaa löytyä, siitä ilmoitetaan tarkemmin. Tässäpä näitä kuulumisia tällä kertaa.

Aurinkoista kevättä kaikille!!!!

Pirjo

Livolaiset Kemijoella

Lähdetäänpäs liikenteeseen vuodesta 1974. Vuosi oli edennyt jo loppukesään elikkä elokuun loppulle. Kesä oli ollut kuten jo vuosisatoja; vähäluminen ja sangen leuto. Tosin mausteena muutamia hellepäiviäkin. Livojoella olivat puut soljuneet jo kauas Keski-Livon ohitse. Näin ollen uittomiehet oli vapautettu jo jokivarsilta kotihommille.

Livojoella vaikutti uiton kymppinä ja pidettynä sellaisena, Erkki Puhakka. Eräänä elokuun lopun päivänä Erkin arkirutiinit katkaisi puhelinsoitto Ijoen uittoyhdistyksestä. Sieltä patisteltiin Erkkiä keräämään porukkansa kiivaasti kasaan ja menemään oitis Kemijokisuun erottelutyömaalle. Sieltä olivat nimittäin opiskelijat poistumassa opintojen tielle ja puuta oli vielä niputtamatta.

Tunnollinen kymppi lupasi auttaa mutta ei nyt ihan sille viikolle kuten oli hoputettu. Pitihän sitä raavailla uittojätkilläkin ehtiä sanoa hellapoliisilleen hei heit!

Niinpä syyskuun 1. päivä suuntasi Livolta retkikunta kohti tuntematonta. Mukana olivat edesmenneet Reino Salmela ja Matti Niemi. Lisäksensä ainakin Erkki, Osmo Illikainen, Eino Niemi ja veljeni Eero Kokko.

Niska-alappi ”kyttäämässä vääriä”

Tämä porukka oli Kemijokisuulla marraskuun puoliväliin asti. Erottelun loputtua he olivat osallisina hyisessä merikeuruussa jossa muun muassa kerättiin hukkapuita.

Yllämainitut tukkijätkät lienevät näyttäneet Kemissä työmiehen mallia, koska vuonna 1975 kyseessä olevalle työmaalle houkuteltiin jo useita autolastillisia livolaisia. Minun vuoroni astua remmiin koitti kuitenkin vasta seuraavana suvena.

Muistan kuinka menimme töihin vähän ennen juhannusta Siellä olivat jo koneet joella meitä odottamassa. Oli se vaikuttava näky katsella sinne joelle; valtavasti isoja koneita! Kemijoki on niiltä kohdin noin kilometrin levyinen. Joen yli meni neljän parrun levyinen kaplastus. Tästä ”valtäväylästä” erkani sitten eri työmaille omat ”sivutiensä”.

Isohaaran voimalaitoksen alapuolella sijaitsi puiden karkeaerottelu. Siellä puut eroteltiin koneilla; pöllit omiin, sullit omiin, liipit omiin ja tukit omiin puomein rajattuihin väyliinsä. Näin se olisi pitänyt mennä, mutta meidän duunareiden harmiksihan ihan ehtaa työtä koneet eivät jostain syystä suostuneet tekemään.

Tästä alaspäin sumat velloivat teräspaattien avustamina kohti niputuskoneita. Koskapa henkilökohtaisesti olin useana kesänä pöllipuolella niin muistellaanpa sen ketjun rakennetta.

Pöllikoneet olivat majapaikastamme katsottuna joen toisella laidalla, siis Tornion puolella jokea. Koneita oli neljä kappaletta rinnakkain ja joka koneella kuuden miehen miehitys. Ensin olivat sumaa toivottamassa tervetulleeksi vääränvetäjät. Tittelinsä mukaisesti he kiskoivat kekseillä sumasta sinne eksyneitä vääriä puita sen kun ehtivät. Sitten olivat puuparkojen kimpussa lössärit.

Heitä oli kaksi kappaletta samoin kuin ”vääriäkin”. Lössärit käyttivät piikkirullastoa jota pitkin pöllit lensivät altaaseen sievään paririviin. Tässäkin hommassa piti keksiä heilutella ihan tolkusti. Kun allas oli täynnä ja sidepuut vedetty rivien väliin, ajoi konemies koneella puut kasaan. Sitten hän yhdessä lankapojan kanssa sitoi nipun ja merkkasi sen tekijöiden tunnuksella. Tällä välin lössärit paukuttelivat jo uutta lössiä, jotten rullat pyörivät!

Koskapa kyseessä oli urakkatyö, täytyi tehtyjen kuutioiden määrä ”kuutioida” eri porukoilta. Tätä tehtävää varten oli puntari. Puntarilla otettiin satunnaisia otoksia tekemistämme nipuista. Tilinauhassa nähtiin sitten tulos kun oli kerrottu nippujen keskitilavuus tehtyjen nippujen määrällä. Nippujen lukumäärän laski korkealla lankalavalla ykköskoneella sijainneessa kopissa ollut neiti tai rouva.

Peruspalkka oli jo itsessään hyvä. Joskus jostain syystä nippujen koko alkoi kasvaa jos huomattiin puntarilla aktiivista toimintaa! Puntarin jälkeen niput laskivat tarakalle. Siellä niistä tehtiin hinauslauttoja eli tarakoita. Hinaajat uittivat sitten nämä tarakat Kemin ja jonkun verran myös Oulun tehtaille.

Työ oli kolmivuorotyötä joka osastolla ja tämä ei ihan aina naurattanut. Vesisadepäivät varsinkaan syyspuolella eivät hirveää työniloa päästäneet pintaan. Vesisateella työporukat olivat hurrinkeltaisia. Konttorirakennuksesta meille nimittäin myytiin kirkkaan keltaisia sadepukuja asevelihintaan.

Työporukka oli aika sekalaista seurakuntaa. Siellä oli paljon kaikenkarvaisia lapinjätkiä ja etelämpäinkin saapuneita onnenonkijoita. Majapaikkana meillä oli sakemanniin sotavuosina tekemä parakkikylä ruokaloineen ja lukusaleineen. Meno oli parakeissa joskus aika hulvatonta. Kyllä siinä monesti jäi yöunet vähiin kuunnellessa isojen poikien kovaäänistä seurustelua. Täytyy myöntää, että joskus hiipi pelkokin yöpuvun alle. Erään elämöijän oli eräs livolainen kerran hiljentänyt toteamalla: Ääni ei pelota, vaan voimaa olla pitää! Häirikkö oli tehnyt tästä johtopäätöksensä ja poistunut takavaseimmalle.

Parakkikylässä oli oma poliisikin ja peräti putkakin. Tämä kertoo jotain kylän menosta. Poliisi ja putkakin häipyivät, kun talkkariksi alkoi mies Pudasjärveltä; nyt jo keskuudestamme poistunut Alpo Pönkö. Alpo oli mies, joka pani kylän hellävaraisesti ojentukseen! Alpo piti meitä livolaisia kuin omina poikinaan. Kun aina alkukesästä saavuimme Kemiin, oli hän varannut meille parhaat huoneet, ja joskus jopa kantanut petivaatteetkin meille valmiiksi. Tokihan väsyneitä miehiä seilasi kylässä Alponkin aikana, mutta meno oli hillittyä ja melkein hallittua.

Muuan hupaisa tapaus sattui vuonna -76, kun olimme majoittuneet vähän isompaan huoneeseen, jossa oli porukkaa monelta suunnalta. Eräs nuori mies oli kaupungilla syysillan ollessa jo sysimusta. Kello roksutteli jo puolta yötä, kun kuulin hänen availevan parakkimme ulko-ovea. Huomasin harvan seinälaudoituksen läpi, että hän luotti suuntavaistoonsa koskapa ei laittanut käytävään valoja. Meidän huoneen ovi oli peilikuvana naapurihuoneen oven kanssa. Kuulin kuinka tulija aukaisikin naapurihuoneen oven. Sillä samalla sekunnilla kuului aivan valtava pamaus ja sitten lasin helinää! Sitten koitti piinaavan syvä hiljaisuus.

Eero ja Pete vetävät sidepuita. Taustalla ihan oikea vesivessa!

Tovin päästä alkoi kuulua puheensorinaa ja syttyä valoja niin kyseessä olevaan huoneeseen kuin käytävällekin. Huoneemme ovi aukeni ja kadonnut lampaamme kottiusi selostaen: ”Minä aloin hyppäämään kuin tiikeri omaan pettiini, mutta vastaan sattuikin peltikaappi. Onneksi pää oli terästäkin kovempi”

Kemijoen uitto oli niihin aikoihin Euroopan suurin jokiuitto. Pölkkyä mennä huristeli hyvän joukon yli miljoona kuutiota per kesä! Työntekijämäärästä minulla ei ole sen kummempaa tietoa kuin se, että pitkät jonot kiemurteli aina hugin vaihtuessa kummaltakin puolelta jokea.

Kesällä -78 halusi valtio välttämättä maksaa tilini, joten se suvi jäi väliin Kemien osalta. Kesällä -79 oli suuntana jälleen herrojen Kemi, kuten joukkioomme liittynyt Määttä Kalle asian osuvasti ilmaisi. Kassu ajeli kuplavolskullaan vähän ylempää Livojokivarresta, joten hän koukkasi meitä muutamia livolaisia kyytiinsä. Hän toimi työnjohtajana meille livolaiskonelaisille. Mieleeni jäi Kallen toteamus: ”Herrat ne kyllä pärjää, joten jätkän puoltahan sitä täytyy pittää!” Kassun juttuja tämän lehden linja ei ihan kaikkia kestä, mutta todella jämpä ja ennen muuta huumorimies hän oli ja on. Kerran hän totesi Kemien kerrostalojen tullessa näkyviimme menomatkallemme: ”Kaupunkilaiset ne asuvat kuin karhut kolossaan”

Kesä -80 jäi osaltani viimeiseksi tällä työmaalla. Tämä vuosi jäi mieleen kaikista mukavimpana. Kalle toimi edelleen meille sompamiehenä ja kymppinä. Hän oli kovasti tyytyväinen meihin; olihan meillä livolaiskoneella joka tilissä parhaat piiskarahat sinä kesänä! Näiden vuosien aikana oli muutenkin livolaisuus korkeasuhdanteessa sikäläisen työhönottajan kansiossa.

Lössäri Kokko Timppa lössin teossa

Viimeisinä kesinä ei tietooni tullut mitään isompia haavereita. Nahka joskus vähän kärventyi tai joku molskahti jokeen, siinäpä se. Joskus sadekelillä huomattiin naapurikoneilla yllättäviäkin ”tippumisista”. Tippumisista kun sai käydä maisa vaihtamassa kuivat alleen ja ylleen, niin ilmeisesti se houkutteli olletikin kaupunkilaisia. sade aiheutti ongelmia paitsi duunaripojan mielialassa niin myös koneiden massiivisissa sähkölaitteissa. Koneen mentyä sököksi saimme remonttituntipalkkaa ja joka koneella ollut työmaakoppi imaisi meidät sisuksiinsa aikalailta liukkaasti.

Yksi läheltä piti -tapaus oli sattunut jo ennen meidän aikoja. Eräs uimataidoton nainen oli kävellyt kaplastusta pitkin jokiselällä. Niihin aikoihin ei kaiteita tunnettu ja niinpä hän oli molskahtanut seurustelemaan ahventen kanssa. hänellä oli kädessään eväskassi, josta hän pitää jarotti koko ajan kiinni. Pinnalla olleesta kassista kiskoivat työkaverit hänet tähän maailmaan. Saiskohan tänä päivänä olla noissa olosuhteissa ilman pelastusliivejä, me saimme!

Alussa mainitun kuuden livolaisen lisäksi mainettamme olivat levittämässä: Eero ja Pertti Niemi, Raimo, Mikko, Hannu, Viljo ja Verner Puhakka, Arto Salmela, Alpo Niskasaari, Matti Valkola, Lauri, Heikki ja Jouko Salmela, Aaro Juutinen, Kalle Kokko sekä allekirjoittanut, siis ainakin 22 miestä, jos miehiksi lasketaan meidät untuvikotkin. Toivottavasti en unohtanut ketään.

Kemijoen uitto on tullut tiensä päähän aikapäiviä sitten, mutta muistot elävät voimakkaina suurissa sydämissämme.

Timo Kokko

Livon vanhat ovat kertoneet...

5.4. 1995. Maija Alatalon s. 7.11.02 haastattelu

Maija on syntynyt Pertussa. Pertusta muutettiin Ylitaloon, mutta kun äidille tuli ikävä Ylitalossa, niin ostettiin talo Juho Uusi-Puhakalta elästä vastaan. Lapsia oli tuolloin kolmisen kappaletta. Äiti oli kotoisin Niskalasta. Maija oli käynyt kiertokoulua, milloin Kokossa, Illikaisessa ja Salmelassa. Kiertokoulun opettajia olivat Repukan Iita Iinattijärveltä ja Mursun Anni Mursunsaarelta. Kiertokoulussa opetettiin lukemaan ja kirjoittamaan ja jonkin verran laskemaan. Ja kotona opeteltiin lukemaan ja kirjoittamaan.

Lapsilla olivat siihen aikaan kotityöt tärkeitä, oli halonkantoa ja navetassa apurina oloa niin, ettei tahtonut kouluun joutaa. Taloissa pidettiin apulaisia, Kelan Maija oli Tanilassa viimeinen apulainen. Apulaisen ei tarvinnut meillä olla keittiötöissä. Kelan Maija oli hyvä leipuri. Syksyin ja kevään leivottiin viikkokausia, kolmekin viikkoa, koko kesän ja talven leivät, aitan orret täyteen reikäleipää. Meille ostettiin aina parraita, Räävelin myllyn jauhoja (Virosta). Myöhemmin Toppilan myllyltä sai ostaa puna- ja valkoleimasia jauhoja. Meille ostettiin aina punaleimasia jauhoja. Näitä leipiä sitten ostivat mm. poromiehet evääksi. porokarjoja oli monesakin talossa näillä palkisilla.

Vehnästä ja ohrarieskoja tehtiin aina lauantaisin. Tavallisia ruokia olivat ohrapuuro, talakkuna ja riisivelli. Pottuja ja lihakeittoa oli puoliselällä, kastikkeena voita tai sianlihakastiketta, kenellä oli itellä sikoja. Marjaruokia ei silloin paljon ollut. Juhla-aikoina, kuten laskiaisena keitettiin lihaa. Pääsiäisenä ja jouluna en muista erityisiä ruokia laitettun.

Syksyisin kartattiin villoja, kehrättiin ja kudottiin vääviä, matot, puolivillaisesta läningit, pumpulikan-gasta myös. Villalankoja värjättiin – kaupasta ostetuilla väreillä. Vakituksia kehrääjiä oli mm. Pyörkin Saara. Ensimmäiset kangaspuut ovat yhä tallessa Tanilan aitassa, kangaspuut on tehnyt Koivukankaan Ville. Niillä puilla on kudottu paljon.

Maijan kotona miehet tekivät pankkoreet ja liistereet; syksyisin kuusenhako- ja varpuluudat. Pirtistä pyyhittiin roskat linnunsiivillä.

Vapaa-ajan harrastuksista Maija muistelee mäenlaskuja koskenrannalla. Suksia laitettiin lautturiin tai reellä laskettiin.

Maijan nuoruusiässä aloitti Maamiesseura ja sen naisosasto toimintansa järjestäen käsityöiltoja ja erilaisia juhlia. Tansseihin ei saanut mennä, eikä ollut ”hinkuakkaan”, kun tiesi, ettei kotua päästetä.

Ensimmäisen kerran Maija pääsi Kurenalle pikkutyttönä aidin ja Huttu-Jannen kanssa. Venneellä mentiin Kynkäälle. Kynkäältä hevosella tai jalkaisin, miten sattui kyytiä saamaan. Pääsiäisenä ja mikkelinä käytiin kirkossa, pidettiin pahana, jos ei kirkossa käynyt. Talvisin kyyti oli enimmäkseen hevoskyyti. Paavolan talliin otettiin aina hevonen yöksi ja Paavolan pirtissä nukuttiin. Paavolan pirtissä oli siihen aikaan kauppa.

Ensimmäinen Oulun reissu tapahtui puutavaralautan kyydissä. Kaksi miestä oli ostanut puutavaraa tuolta ylempää jokivarresta ja siinä lauttakyydissä mentiin aina Iihin asti. Matkalla Maija joutui melamieheksi, kun Iijoen alajuoksulla oli voimalaitosten teko ja lautan kuljetuksessa tarvittiin apua.

Ensimmäisen auton Maija näki Livolla noin 12-vuotiaana. Auto oli tullut Illikaiselle uittopäällikkö Laakerlöfin ajamana. Ensimmäiset polkupyörät olivat Lybeckin Santella, Pertun Jussilla ja Maijan isällä. Ne olivat yhtiön miehiä. Maijalle isä toi ensimmäisen pyörän Maijan ollessa aikuinen.

Sota-aikoina kiskottiin petäjiä ja laitettiin mm. rieskan sekaan. Se antaa mukavan maun, kun petäjää tulee sopivasti. Sota-aikana piti oikiat jauhot olla heinärintuoksissa piilossa ja varkain syyvä.

”Vappaussovasta muistan sen, että Niskalan Ville haavottu Tampereen Messukylän taistelussa ja Kokko Jussi Soukelossa. Lottahommista en ollut mukana”.

Perimätietona vihovenäläisten ajalta (=vanhempien kertomana) kulkee Ämmänpellon tarina: Kaksi vihovenäläistä oli kulkenut allaaltapäin ja Puhakassa oli asunut vanha muori, joka miehet nähdessään oli noussut issoon mäntyyn ja kukkunut sieltä. Toinen vihovenäläisistä oli sanonut, että ”ammutaan”. Toinen sanooi ”A – Ei ammuta – antaa Suomen käen kukkua”. Pelto, jossa puu on kasvanut, on saanut niemensä tästä tarinasta ja kantaa edelleen tätä nimeä.

Aintio-ojalla Karkumaassa on ollut piilopirttejä, joissa ihmisiä asui vainolaisia paossa. *”Kyllä se on ollu kurjaa aikaa, kun vertaa tähän aikaan. Nykyisinhän ne tarrautuu tuohon EU:hun, mikähän siitäkin tulee Vaan eihän tämä maailman levottomuus oo ainoastaan Suomen kohalla, se on nyt yleismaailmallisesti tuommosta.”*

Tietotuvan terveisiä

Livon koulun tietotuvalle on hiljattain vaihtunut työnteekijä, Silvo Tuominen:

Olen syntynyt Pudasjärvellä vuonna -65 ja kasvanut Metsälässä. Isä oli ala-asteella opettajana ja äitini on kotoisin Pärjänsuolta, missä myös nykyisin asun. Koulutukseltani olen ylioppilas.

Hyvin olen ainakin toistaiseksi täällä viihtynyt ja minut on otettu täällä hyvin vastaan täällä Livolla, töitä on riittänyt heti alusta alkaen ja tylsää hetkeä ei juuri ehdi tulla. Liksaa tietysti saisi enemmän olla ☺...

Työkomennukseni alkoi maaliskuun puolivälistä ja jatkuu ainakin puoli vuotta, ehkä kokonaiset 12 kuukauttakin.

Työni täällä on samanlaista kuin edeltäjälläni, Tomi Salmelalla, eli mm. kuvien skannausta, tulostusta, kopiointia, tämän lehden artikkeleiden kokoamista ja taittoa sekä esitteiden tekoa. Kuvaan kuuluu myös avustus nettiyhteyden saralta vaikkapa laskujenmaksussa.

Hyvä, että olet viihtynyt täällä, ja tehdään edelleen töitä entiseen malliin.

Toivomme Silvolle työniloa ja mukavaa kesänjatkoa!

Uusia livolaisia?

Liisa ja Pentti Aho

Monen Livolla liikkuvan huomiota on kiinnittänyt viimeaikoina uusi pariskunta. Näillä kulkijoilla näyttäisi olevan toisilleen mieleistä puhuttavaa, kasvojen aurinkoisista ilmeistä päätäten. Tässä uudessa pariskunnassa tuntuu olevan jotakin tuttuakin. Tosiaan, toinen kulkijoista on ilmiselvästi **Juutisen Liisa**. Mistähän mahtaakaan olla kysymys?

Uteliaisuus on herännyt. On pysähdyttävä jututtamaan Liisaa ja hänen seuralaistaan. Selviää, että tässä on kävelyllä tuore aviopari. Ei suinkaan enää Liisa Juutinen, vaan **Liisa Aho** puolisonsa **Pentti Ahon** kanssa.

Muutamia kysymyksiä:

Milloin ensimmäiset yhteydenpidot tapahtuivat?

Liisa vilkaisee salaperäisen oloisena Penttiään ja kertoo sitten: ”Taitaapa olla aikaa pian kolme vuotta ensimmäisistä yhteydenotoista.”

Miten se yhteydenpito sai alkunsa?

Niin, jotenkin salaperäisesti kirjeet sattuiivat menemään perille. Samoin puhelut, jotenkin kummallisesti vain sattui se oikea numero. Enempää he eivät kerro.

Milloin tapasitte ensimmäisen kerran ja miten suhde kehittyi?
Suvisuoroissa, Maaningalla viime kesänä, kertoo Pentti.

Siitä yhteydenpito tiivistyi. Syyskesällä Pentti tuli käymään Livolla. Pian Liisakin suuntasi matkansa Lappajärvelle - Pentin kotiseudulle - Etelä-Pohjanmaalle. Kihlajaiset vietettiin pian uudenvuoden jälkeen.

Avioliitto solmittiin 22. päivä helmikuuta 2003 Juutisen pirtissä. Tunnelma oli läheinen ja lämmin lasten kolmessa polvessa toivottaessa meille onnea, kertoo Liisa. Pentti tunsu ja koki tilanteen samoin, vaikkei hänen poikansa päässytäkään Espoosta mukaan juhlaan.

Minne päin häämatkanne suuntautui?

Niin tosiaan, matka oli todella onnistunut. Lähdimme matkaan heti 23. päivä aamulla. Olimme sopineet tekevämme häämatkamme kokonaan jalkaisin. Kävelimme ensimmäisenä yhteisenä aamunamme Harjun tienhaarassa mutkan. Matka oli onnistunut ja antoisa, pituuttakin taipaleelle tuli runsaat kaksi kilometriä, Liisa tuumii.

Tähänkin uuden avioparin matkaan liittyy jotakin salaperäistä. Niinpä Pentti kertookin heidän päivittäin tekevän tätä häämatkaansa, jos vain mahdollista, niin mieluisaa se heistä on ollut.

Aiotteko jatkossakin asua täällä Livolla?

Olen tuntenut, että minut ovat muutkin kuin Liisa ottaneet ystävällisesti vastaan täällä Pudasjärvellä. Tapaamme ystäviämme ja tunnen viihtyvänä, kertoo Pentti.

Meillä on Vimpelissä kesäpaikka. Varmaankin käymme siellä kevään tullen. Puutarhassa on marjapensaita ja paikkoja pitää kunnostella. Pääasiassa asumme Livolla, mutta varmastikin käymme Vimpelissäkin mielellämme. Matkaa sinne kertyy nelisensataa kilometriä. Se taittuu mukavasti yhdessä autoillessa.

Jos Livokkaan lukioissa on samassa elämäntilanteessa olevia, leskeksi jääneitä ihmisiä, miettimässä avioliiton solmimista nyt jo aikuisella iällä. Mitä heille sanoisitte?

Ihan yhdestä suusta tuore aviopari rohkaisee ottamaan ratkaisevan yhteisen askeleen ja solmimaan avioliiton. On turvallista lähteä yhteiselle elämäntaipaleelle Jumalan siunaukseen luottaen. Hän on antanut meille vielä tämän onnellisen mahdollisuuden. Mielihyvin haluaisimme rohkaista toisiakin.

Liisa ja Pentti Ahoa onnitellen ja Jumalan Siunausta toivottaen!

Pekka Majava

Kultarannan kuistilla

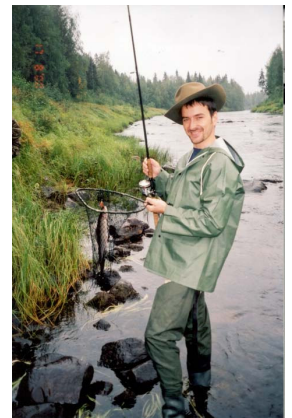
Intialainen Jatin grillaamassa Kultarannan huvimajassa.

Englantilainen Steven nauttimassa Livojoen makoisaa, savustettua taimenta.

”Väänäset saunaan”, kaikui lämmin ja kutsuva ääni yli Koivulan peltojen ja vainioiden -80 luvulla, jolloin rakensimme kesäpaikkaa Koivuojan suulle Livojoen törmälle. Kotiuduimme välittömästi, ja lukemattomat ovat ne kerrat, kun reilun kahdenkymmenen vuoden ajan olemme ajelleet Livojoen maisemiin.

Livojoen Kultaranta on meille rauhoittumisen paikka siihen ”oravanpyörään”, missä itse kukin aloillamme olemme. Olemme saaneet vieraamme tutustuttaa Livojoen ja sen purojen tunnelmallisiin maisemiin ja kalastukseen. Savusaunan makoiset löylyt ja verenhimoiset moskiitot ovat hellineet vieraitamme, joita meillä on käynyt lähiseutujen sukulaisten ja ystävien lisäksi jopa Intiasta, Australiasta, Ranskasta ja Englannista saakka.

Ranskalainen Sebastian Korpikoskella ensimmäisen kerran elämässään kalastamassa. Saaliiksi tuli harri.

Suomalainen Harri ja englantilainen Steven tulossa kalasta. Stevenillä verkko suojatakseen itseään veren-

”Livojoen lumo” on vallannut meidät kaikki.....

Mikä on Ikäihmisten pärjääminen sivukylillä -hanke?

Pudasjärven kylien erilaisuus näkyy väestön ikärakenteessa. Livo kuuluu ikääntyneimpien kylien joukkoon. Teilläähän eletään 90 – 100 –vuotiaiksi ! Jotta ikäihmisillä säilyy omassa kodissa ja omalla kylällä asumisessa turvallisuuden ja jatkuvuuden kokemus, kylälle tarvitaan asumaan työikäisiä, nuoria ja lapsia.

Livolla on ”tehty työtä ilolla” terveen ikärakenteen säilyttämiseksi. Olemme kunnan vanhuspalveluis-
sa tiedostaneet, kuinka hyvin Livolla on otettu ikäihmisten tarpeet huomioon kylän yhteisten toiminto-
jen ja tapahtumien suunnittelussa ja toteuttamisessa. Tässä on peruste sille, että Livo on Hetekylän
ohella valittu Pudasjärveltä kohdekyläksi kuuden Oulunkaaren kunnan ja Oulunsalon yhteiseen haja-
asutusalueen ikäihmisten pärjäämistä koskevaan hankkeeseen. Hankkeen kustannuksiin osallistuvat
hankekunnat 65 %:lla ja Oulun lääninhallitus 35 %:lla. Hankkeen suunnitteluvaiheessa olemme Livon
osalta saaneet arvokasta asiantuntija-apua Anni-Inkeri Törmäselältä ja Ulla Salmelalta.

Tässä vaiheessa livolaisia kiinnostaa tietää, mitä hankkeessa oikeasti tapahtuu. Aivan ensiksi, touko-
kesäkuulla Livon yli 75 –vuotiaisiin otetaan yhteys. Yhteydenoton jälkeen sovitaan kotikäynnistä, jo-
hon suostuminen on vapaaehtoista. Kotikäynnillä selvitetään kunkin yli 75-vuotiaan yksilöllinen tilan-
ne, nykyiset voimavarat ja kotona selviytymiskeinot ja pyritään ennakoimaan tuleva palvelujen tarve.
Kotikäynnin suorittajia ovat joko alueen terveydenhoitaja Kristiina Tolonen, avohoidon osastonhoitaja
Anna Kauhanen tai vanhushankkeen projektityöntekijä sosiaalihoaja Tuula A. Tolkkinen. Tätä hank-
keen vaihetta kutsutaan ehkäisevien kotikäyntien ja yksilöllisten pärjäämissuunnitelmien laatimisen
vaiheeksi.

Tämän vaiheen rinnalla käynnistyy Pohjois-Suomen sosiaalialan osaamiskeskuksen toimesta kysely ja
arviointi, jossa selvitetään livolaisten ikäihmisten mahdollisuudet ja halukkuus ostaa tuki- ja hoivapal-
veluita ja kyläläisten mahdollisuudet ja halukkuus tuottaa näitä palveluita lähipalvelu-periaatteella.
Tämä vaihe liittyy palvelusetelin käyttöön ottamiseen valmistautumiseen, mikä ei kuitenkaan näy vielä
hankkeen alussa uusina, lisääntyvinä palveluina, vaan vaatii valmistautumista.

Kolmas asia, jonka vielä haluan nostaa hankkeesta esille, on monitoimijuus ja eri sukupolvien välinen
vuorovaikutus. Hanke rakentuu näiltä osin livolaisten ikäihmisten, heidän omaistensa, vapaaehtoistyön
ja järjestöjen tähänastiselle yhteistyölle. Kunta ja seurakunta tulevat tähän verkostoon mukaan ja ta-
voitteena on nostaa esiin ja kehittää uusia toimintamuotoja, joilla tuetaan ikäihmisten omassa kodissa
ja omalla kylällä asumista. Hankkeeseen sisältyy kaikille edellä luetelluille tahoille yhteinen koulutus-
kokonaisuus, jonka avainsana on kuntouttava työote. Koulunpenkillä tavataan aikaisintaan loppuvuo-
desta !

Parhailtaan hankkeelle ollaan hakemassa vetäjää ja hanke käynnistyy toukokuun alusta. Hankkeesta on
tarkoitus kertoa teille kyläläisille sen jälkeen, kun hankkeen työntekijät aloittavat työnsä, eli ainakin
ennen kesälomia. Vaikka hanke suunnitelman ja rahoituksen osalta ajoittuu vuosille 2003 –2004, sen
vaikutukset toivon mukaan tulevat ulottumaan tuleville vuosikymmenille ja saamaan aikaan myös uu-
sia hankkeita. Toivotan hankkeelle ja livolaisille menestystä ja myötätuulta.

Kerttu Lohilahti

Pudasjärven kunnan vanhus- ja vammaispalvelujen johtaja

Maalaismarkkinat Peltolan asukastuvalla 12.4.2003

Peltolan asukastuvalla järjestettiin 12.4. Makua ja terveyttä maalta -niminen maalaismarkkinatapahtuma. Järjestäjinä olivat Peltolan asukasyhdistys ry ja Pohjois-Suomen koulutuskeskuksen Kylävalakiat ESR-hankeeseen <http://www.psk.fi/kylavalakiat/> kuuluvat kyläyhdistykset. Kyseessä oli esittely- ja myyntitapahtuma luonnonmukaisesti viljellyille maalaistuotteille. Tapahtuma onnistui kokoamaan noin 80 maalaistuotteista kiinnostunutta Oululaista sekä kymmenkunta eri ympäristökunnista tullutta kyläyhdistysten ihmistä (Livolta seitsemän!).

Tapahtumassa aloitettiin ns. ruokarinki, joka toimii seuraavasti: Asukastupa välittää asiakkaiden tilaukset viljelijälle, joka toimittaa tuotteet kertatoimituksena tuvalle. Toimituksen tapahduttua tuotteet ovat maksua vastaan asiakkaiden noudettavissa tuvalta. Näin maalaistuotteiden toimittaminen asiakkaalle saadaan kannattavaksi verrattuna yksittäistilauksiin, ja ennen kaikkea mahdollistetaan tuotteiden saatavuus laajemmalle joukolle.

Oikeaa ruisleipää ja hyviä perunoita kaupungissakin tarvitaan! Jos olet kiinnostunut tarjoamaan ruokarinkiin tuotteitasi nyt tai tulevan kesän satokauden antimien kanssa, niin ilmoita tietosi Usko Saarille (puh. 558 71679, 044 703 16 79), sähköposti u.saarinen@mail.suomi.net). Tarvittavat tiedot: Tuote, hinta, pakkausko (jos kiinteä) ja mahdolliset todistukset (esim. luomutuotannosta). Myös käsitöistä tilaustöinä oltiin kiinnostuneita.

Ruokarinkitoiminnan hyöty perustuu vastavuoroisuuteen. Sen toivotaan poikivan myös muuta yhteistyötä kaupunkilaisten asukasyhdistyksen ja maaseudun ihmisten kyläyhdistysten välille. Esimerkiksi retkitoiminta, erilaiset tapahtumat ja tempaukset olisivat omiaan lisäämään kaupunkilaisten ja maaseudun ihmisten vuorovaikutusta.

Tapahtuma sai positiivista julkisuutta 13.4.03 sanomalehti Kalevassa ilmestyneen jutun myötä. Tapahtuma on myös toistuvasti esillä Peltolan asukasyhdistyksen julkaisemassa Peltolan Sanomat asukasyhdistyslehdessä. Seuraavaan tapahtumaan odotetaan entistä runsaampaa osallistujamäärää niin kylistä kuin kaupungistakin tapahtuman noustessa paremmin ihmisten tietoisuuteen. Seuraava maalaismarkkinatapahtuma järjestetään la 10.5. kello 14 alkaen Peltolan asukastuvalla. Lisätietoja tapahtumasta saa työaikana aluetyöntekijä Usko Saarielta.

Peltolan asukastupa

Peltolan asukastupa on yksi viidestä Oulun kaupungissa tällä hetkellä toimivasta asukastuvasta (tupien lukumäärä nousee seitsemään vuoden 2003 kuluessa). Tupaa ylläpitävät yhteistyössä Peltolan asukasyhdistys ry ja Oulun kaupungin lähidemokratia. Tuvalla järjestetään erilaisia toimintoja Oulunsuun suuralueen asukkaille tarkoituksena koota alueen asukkaat yhteen ja parantaa heidän asuinviihtyvyyttään järjestämällä heidän haluamiaan toimintoja ja palveluja, kuten kurseja, kotipalveluapua, ruokailumahdollisuus ja tietotyötori. Tuvalla työskentelee kolme Peltolan asukasyhdistyksen työntekijää; tupaemännät Airi Tuovinen ja Aila Hentilä sekä tupaisäntä Risto Kampman.

Tupa on Oulun kaupungin lähidemokratian aluetoimipiste Oulunsuun suuralueella, ja tuvalla työskentelee myös lähidemokratian aluetyöntekijä Usko Saarinen. Aluetyöntekijän toimenkuvaan kuuluu mm. tupatoiminnan koordinoiminen osana suuralueen toimintaa. Lisätietoja lähidemokratiatoiminnasta saa internetistä ositteesta: <http://www.ouka.fi/lahidemokratia>

Peltolan asukastupa muutti nykyisiin tiloihinsa elokuussa 2002. Toiminta on kehittynyt ja laajentunut talven aikana uusilla toiminnoilla, kuten Mannerheimin lastensuojeluliiton järjestämällä Lasten mukava leikkipaikka-toiminnalla. Näiden seurauksena tuvalle on ilahduttavissa määrin löytänyt tiensä myös ihmisiä, jotka aikaisemmin eivät ole kuuluneet tuvan asiakaskuntaan. Erityisesti perhekahvilatoiminta ja ruokailupäivät maanantaisin ja keskiviikkoisin on tuonut mukanaan runsaasti ihmisiä, jotka ovat innostuneet käyttämään myös tuvan muita palveluja ja antamaan näin oman panoksensa yhteisöllisyyden kehittämiseen asuinalueellaan.

Yhteistyöterveisin,

Usko Saarinen
Oulun kaupunki / lähidemokratia

Mietteitä Livon kevätkonsertin jälkeen

Maanantaina 14.4.03 Livon koululla meillä oli mahdollisuus kuulla Kansalaisopiston puhallinorkesterin ja Livolla asuvien Pärjänsuon koululaisten musisointia.

Tupa oli melkein täynnä yleisöä, ja jännitystä selvästikin ilmassa. Varsinkin lapsia, jotka ovat esiintyvän taiteilijan saralla alkumetreillä, jännitti kovasti. Puhallinorkesterin soittajat suoriutuvat hienosti omasta tehtävästään. On todella hienoa, että näinkin pienestä pitäjästä löytyy näin runsaasti innokkaita puhallinsoittajia. Harrastajia kuuluu olevan enemmänkin, mutta soittimista on pula siellä niin kuin koulullammekin.

Pienet oppilaamme antoivat näytteen omista taidoistaan pianon ja viulun soitossa sekä laulussa. Kun ottaa huomioon, että olemme opiskelleet kyseisiä aineita vasta puolitoista vuotta, täytyy lopputulokseen olla tyytyväinen. Ilta oli hyvin onnistunut ja tässä kiitos kaikille osallistuneille! Samantapainen musiikillinen ilta järjestetään Pärjänsuon koululla Ma 5.5. klo 18, joten jos olet kiinnostunut lasten musiikkiesityksistä niin: Tervetuloa!

Taustaa Pärjänsuon koulun musiikin harrastukselle:

Minulla oli mahdollisuus päästä opettajaksi Pärjänsuon koululle noin vuosi sitten. Kun olen musiikin parissa työskennellyt koko opettajanaoloajan, halusin tietenkin myös uudessa työssäni tehdä sitä, mikä on sydäntäni lähellä. Eipä tarvinnut olla montakaan päivää koulussa, kun jo huomasin, että minuahan on ”lykästynyt”. Lähes kaikki oppilaat olivat innokkaita laulamaan ja osallistumaan Kansalaisopiston toimesta järjestettyyn pianonsoiton opetukseen. Koulussamme on viitisenkymmentä oppilasta ja heistä noin kolmisenkymmentä ilmoittautui halukkaaksi opiskelemaan.

Tästähän oli seurauksena se, että kaikki halukkaat eivät tietenkään mahtuneet kurssille, joten pienten kanssa soittelimme välitunneilla ja ennen koulun alkua. Lasten lahjakkuus ja innostus olivat minulle niin uutta ja motivoivaa, että en ole tunteja laskenut, puhumattakaan rahallisesta palkkiosta. Vähitellen halusin saada pianon lisäksi käyttöön muita soittimia, joita voisi käyttää luokkaopetuksessa. Siihenhän ei tietenkään ollut mahdollisuutta, koska soittimia ei ollut. Onneksi saimme lainaksi kitaroita ja kontrabasson entisestä työpaikastani Torniossa ja kun jotain oli opittu, niin saimme koululle hankittua kaksi kitaraa ja lahjoituksena kaksi lisää.

Viisikielisiä kanteleita koululla oli jonkin verran ja itselläni vuosien varrella karttuneita niiden lisäksi, joten pienetkin pääsivät kokemaan soittamisen riemua. Tänä syksynä, kun työni vakinaistui, saimme viuluja, joiden vuokraamiseen vanhemmat osallistuvat. Viulunsoitto ns. ”pelimannihengessä” on saatu alkuun, toivottavasti innokkaille ja lahjakkaille soittajille saamme jatkossa pätevän viulunsoiton opetuksen. Lasten kanssa esiintymällä, kansalaiskeräyksellä ja koulun varojen turvin saamme nyt muutaman viikon päästä oman kontrabasson, joka tietävästi lienee ainoa laatuaan Pudasjärvellä.

Musiikista on tullut lähes kaikille oppilaille tärkeä. Lapset koulullamme ovat musikaalisesti lahjakkaita, ja työheidän kanssaan palkitsee. Kun koulusta löytyy näin paljon innokkuutta ja taitoa, myös koulutoimi voisi ottaa haasteen vastaan. Koulusta voitaisiin tehdä ns. musiikkipainotteinen koulu, jolloin myös musiikinopiskeluun liittyvät teoria-aineetkin tulisi opiskeltua vähän samaan tapaan kuin musiikkiluokilla. Kansalaisopisto järjestää opetusta omien tuntikiintiöiden puitteissa. Kysyntää sivukylille on kuitenkin niin paljon, ettei yksi kylä voi pienestä potista mahdollisuuksia saada.

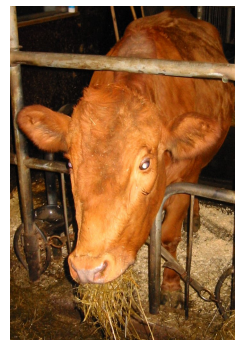
Laulu, soitto ja kaikenlainen musisointi tulee koulullamme kaikumaan ja näin ollen voin omalta osaltani antaa lapsille sitä, mitä paitsi itse lapsena olen jäänyt. Tässä yhteydessä halua kiittää vanhempia, jotka ovat olleet lastensa tukena ja kaikella tapaa tukeneet myös minun työskentelyä.

Aurinkoisia kevätpäiviä toivottelee
Aira Siuruainen-Kalliola

Opri Jäänevan elokuvadebyytti onnistui loistavasti!

Mosku-elokuvan ensi-ilta Pudasjärvellä oli torstaina 26. helmikuuta. Näytöksiä oli kaksi ja varsinkin viimeinen näytös oli tupaten täynnä katsomassa Oprin läpimurtoa elokuvamaailmaan.

Jännityksellä koko sali odotti sarakyläläisen Oprin ensiesiintymistä valkokankaalla. Suorastaan hengitystä pidättäen kaikki seurasivat, kuinka Opri oli mukana kahdessa otoksessa elokuvan keskivaiheilla. Ensimmäisessä otoksessa hän näytteli yhdessä elokuvan naispääosan esittäjän Maria Järvenhelmen kanssa. Tässä otoksessa hän oli lypsyllä talon emännän, Marin, kanssa odottamassa Moskun kotiintuloa.

Hieman tämän jälkeen toisessa otoksessa näimme kuinka Opri Jääneva säikäytti talon pihapiiriin tulevat, Moskulle kateelliset kylänmiehet. Tässä otoksessa hänellä oli myös yksi repliikki. Hän kiljaisi: ”Möööö!”

Oprin ensiesiintyminen elokuvissa sujui siis kaikin puolin loistavasti! Jäämmekin nyt vain odottamaan, että milloin kuulemme Opri Jäänevasta uudelleen. Tähti on syttynyt!

Miniä

P.S. Miksihän appiukkoa kiiteltiin elokuvan lopputeksteissä?!

Kierresidontalaite

Nyt voit sidotuttaa Tietotuvalla irtonaiset paperisi vihkoseksi.

Hinnasto

✓ pelkkä sidonta

	<u>1 – 20 kpl</u>	<u>20 – 100 kpl</u>	<u>100 – 200 kpl</u>
muovikierre 6 mm	0,80 €/kpl	0,60 €/kpl	0,40 €/kpl
muovikierre 10 mm	1,10 €/kpl	0,90 €/kpl	0,70 €/kpl
metallikierre 6,4 mm	1,30 €/kpl	1,10 €/kpl	0,90 €/kpl

✓ muut

	<u>1 kpl</u>	<u>2 kpl</u>
paksu taustapahvi	0,70 €	
kirkas muovikansi	0,15 €	0,25 €
väripaperi	0,03 €	0,05 €

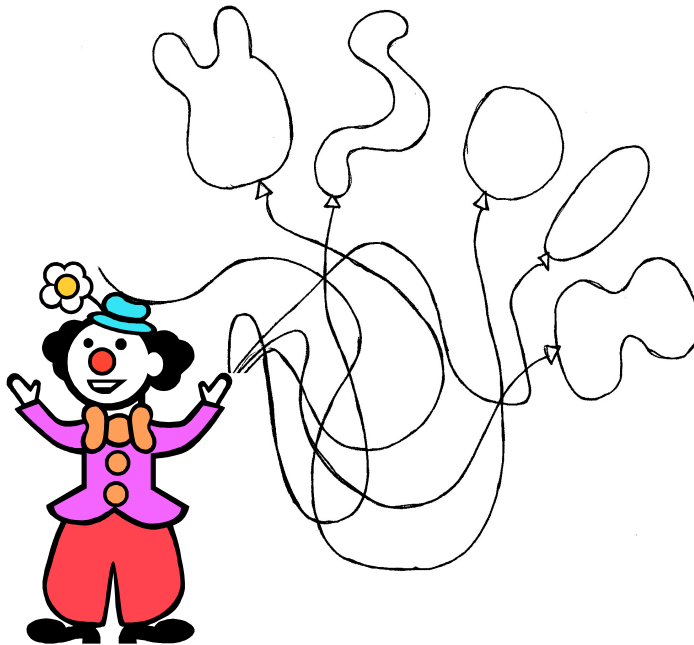
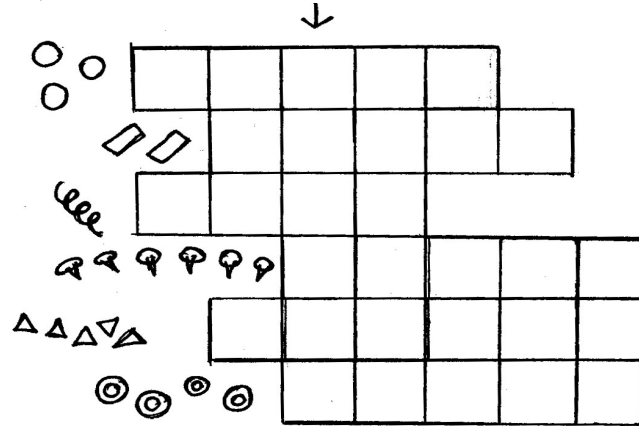
vuosikalenteri omista kuvista	12 €
Livokkaan kalenteri	12 €

Isommista tilauksista sovitaan erikseen.

Lasten nurkka Lasten nurkka Lasten nurkka

LASKE, MONTAKO ESINETTÄ ON JA KIRJOITA LUVUT

PELLEN PALLO ON KARANNUT.
LÖYDÄTKÖ, MIKÄ?
VÄRITÄ KAIKKI PALLOT.

Lasten piirustuskilpailun tulokset:

Arvottu voittaja: Jussi Törmänen, Livo

Muut palkitut: Leena Vainikainen, Lumijoki

Saija Salmela, Livo

Hanna Vainikainen, Lumijoki

Kirsi Salmela, Livo

Hierontaa

Loppukevään sekä kesän hierontapäivät:

14.–15.5.	Keskiviikko-torstai
27.–28.5.	Tiistai-keskiviikko
12.–13.6.	Torstai-perjantai
26.–27.6.	Torstai-perjantai
10.–12.7.	Torstai-perjantai-lauantai
28.–29.7.	Maanantai-tiistai
14.–15.8.	Torstai-perjantai
28.–29.8.	Torstai-perjantai

Anne

Hiusten leikkuuta Livolla

Nyt alkaa jo jonkin aikaa odotettu hiusten leikkauspalvelu toimia Livon koululla. Törmäsen Anni-Inkeri on luvannut leikata sekä naisten että miesten hiuksia. Varaa aikasi kioskilla hieronta-aikojen vieressä olevasta listasta. Ajat ovat puolen tunnin aikoja, ja hinta on 10 €.

Aikataulu koululla:

ke 7.5.	klo 17-20
ke 21.5.	klo 17-20
ke 4.6.	klo 17-20
ke 11.6.	klo 17-20
ke 18.6.	klo 17-20
ke 25.6.	klo 17-20
ke 2.7.	klo 17-20
ke 9.7.	klo 17-20
ke 16.7.	klo 17-20
ke 30.7.	klo 17-20
ke 6.8.	klo 17-20
ke 13.8.	klo 17-20
ke 20.8.	klo 17-20
ke 27.8.	klo 17-20

Livokas mainostaa

Kirpputori

Voit tuoda tarpeettomat vaatteesi ja tavarasi meille myyntiin, niin myymme ne puolestasi. Myyntipaikkoja on 10 ja niistä jokainen sisältää pöydän, hyllyn, tuolin ja vaatetangon hengareineen. Tilaa löytyy myös huonekaluille sekä muille isommille tavaroille.

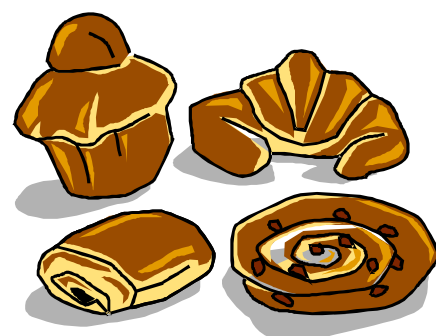
Saat myyntipaikan kahdeksi viikoksi (ma - la). Jos pöytään ei ole varauksia jälkeesi, voit pitää halutessasi tavaroitasi myynnissä toisetkin kaksi viikkoa. Myyntipaikasta maksat vuokraa vain 10 % mynnistä. Eli jos et myy mitään, et myös maksa mitään.

Jos vapaita pöytiä löytyy, niin voit myös vuokrata pöydän vain päiväksi tai kahdeksi ja tulla itse myymään tavaroitasi. Vuokra on tällöinkin sama: 10 % mynnistä.

Halutessasi voit myyntiajan jälkeen lahjoittaa myymättä jääneet tavarasi ja vaatteesi Livokas ry:lle.

Suoramyynti

Suoramyyntiin voit tuoda uusia tuotteita, esim. käsitöitä, leivonnaisia sekä kasvattamiasi juureksia ja vihanneksia. Suoramyyntiin tuomillasi tavaroilla ei ole aikarajaa, kunhan muistat vain **ITSE** huolehtia, että myytävät tuotteesi ovat tuoreita. Myyntipaikasta maksat vuokraa 10 % mynnistä.

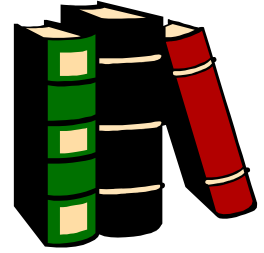
Livokkaan kirpputorille ja suoramyyntiin kannattaa tulla tutustumaan kauempaakin. Meillä on myynnissä hyvää tavaraa edullisesti. Voit tehdä yllättäviäkin löytöjä pienellä rahalla. Otamme tavaraa myyntiin kaikkialta, myös Livon ulkopuolelta.

Suoramyyntin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat keväällä ja kesällä 2003: la 3.5., la 17.5., la 31.5., la 14.6., la 28.6., la 12.7., pe 25.7. (vain 2 tuntia), la 9.8., la 23.8., la 6.9.

Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040-5049 663).

Kirjasto

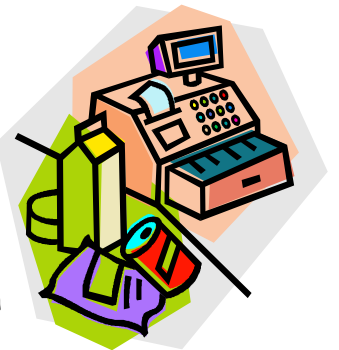
Suuret kiitokset kaikille kirjojen ja lehtien yms. lahjoittajille ja lainaajille! Kirjastossamme on jo reilusti yli tuhat kirjaa, joita lainataan todella ahkerasti! Vaikka lahjoituksia on tullut kirjastoon jo runsaasti, siitä huolimatta Livokas ry ottaa edelleen niitä vastaan. Voit siis tuoda vanhat tai tarpeettomat kirjat, lehdet, videofilmit, levyt, kasetit, cd-levyt ja tietokonepelit, niin pistämme ne hyllyyn kylälaisten ja mökkiläisten lainattaviksi.

Kioski

Livokkaan kioski ei ole enää pelkästään elintarvikekioski! Nyt voit löytää kioskin valikoimista myös mm. moottorisahan perusvälineistöä; tulppia, teriä ja laippoja yms. Kesällä valikoimat täydentyvät myös ruohonleikkureiden osilla.

Aina ei tarvitse lähteä Kurenalle, vaan voit löytää tarvitsemasi jo Livon "supermarketista"! Kannattaa poiketa!

LIVON MONIPUOLINEN "SUPERMARKETTI" AVOINNA

31.5.2003 ASTI

ma-pe 12.00 - 18.00

la 10.00 - 18.00

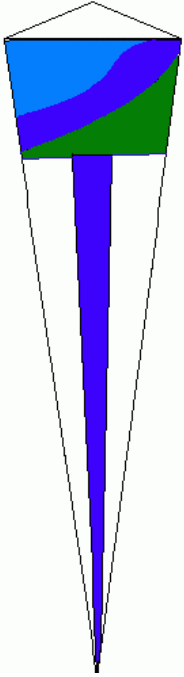
1.6. - 31.8.2003

ma-to, la 10.00 - 18.00

pe 10.00 - 20.00

su 12.00 - 16.00

Livon viiri

Livokas ry on päättänyt teettää Helsingin lipputehtaalla Livon viirejä isännänviireiksi niin, että viirit olisivat kesäkuun loppuun mennessä valmiit salkoihin vedettäviksi. Yhden viirin myyntihinta on 55 €. Viirejä ei osteta montaa kappaletta varastoon, vaan toivomme, että viirejä haluavat kyläläiset ja Livon ystävät ilmoittaisivat halustaan joko Livon kioskillä olevaan varauslistaan tai hallituksen jäsenille **15.5.2003 mennessä** - eli siis melko pian.

Viiristä ei ole vielä olemassa virallisia suunnittelukuvia, mutta se tiedetään, että Livokas ry:n logo ilman tekstiä tulee olemaan viirin yläosan aihe, ja alaosan muodostaa Pohjois-Pohjanmaan viirin värit (valko-sini-valko). Materiaali on laadukas ja vettä hylkivä lippukangas, 100% polyester.

Tilauksen yhteydessä on hyvä tietää myös tarvittava viirin pituus. Viirien pituudet vaihtelevat lipputangon pituuden mukaan:

Lipputangon pituus	Viirin pituus
8 m	4 m
10 m	5 m
12 m	6 m

Lipputankojenkin osalta on mietitty kimppatilausta. Jos olette siis aikeissa hankkia lipputangon kesän 2003 aikana, niin ottakaa yhteyttä. Tingataan paljousalennusta.

Anni-Inkeri Törmänen, p. 040-545 7162, livokas@luukku.com

Livon Rauhanyhdistyksen kevättalvi

Rauhanyhdistys järjesti viime lehden ilmestymisen jälkeen joulumyyjäiset ja Yli-Livon rauhanyhdistyksen kanssa yhteisen joulujuhlan Livon koululla. Joulujuhlassa koulu täyttyi juhlaväestä.

Vuosikokous pidettiin Hakosaassa. Toimintaa päätettiin jatkaa tuttuun tapaan. Kaikista tilaisuuksista ilmoitetaan yleisillä ilmoitustauluilla, ja kaikki ovat tilaisuuksiin tervetulleita.

Kevään aikana kokoonnuttiin useasti lauluseuroihin, ja järjestettiin seuroja. Myös Ranuan kristillisen kansanopiston hyväksi järjestettiin seurat Hakosaassa.

Pitkäperjantaina kokoonnuttiin Ylitimoon laulamaan pääsiäisajan siionin lauluja ja virsiä. Samalla saatiin nauttia yhdessäolosta ja vaihtaa kuulumisia. Olipa mukaan päässyt pääsiäisvieraita Kurenalta ja kauempaakin.

Anni-Inkeri

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy elo - syyskuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehemme toimita se Tietotuvalle tai Minnalle heinäkuun loppuun mennessä. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Tietotuvalla on nyt tietokoneella kaikki kuvat vuoden 2002 tapahtumista. Voit tulla vain katselemaan kuvia tai vaikka tulostelemaan niitä itsellesi Silvon avustuksella. Tule tarkistamaan, oletko päässyt kuvaan...
- ✓ *Elettiinhän sitä ennenni – Livon kylän neljä vuosisataa* –historiikkikirjan uuden painoksen tilauslistaan on tullut muutama nimi lisää, mutta ei vielä kukaan tarpeeksi. Tarvitsisimme vielä tilaajia lisää, sillä kirjan tilaaminen sekä hinta riippuu tehtävien tilauksien määrästä:
 - 50 kpl 41 € (246 mk)
 - 100 kpl 27 € (163 mk)
 - 150 kpl 22 € (132 mk)Jos olisit kiinnostunut hankkimaan kirjan, ilmoittele Livon kioskille tai sähköpostitse osoitteeseen: livokas@luukku.com
- ✓ Livokkaan T-paitojen hinnat on nyt alennettu! Kaikki loput T-paidat vain **10 €**! Tumman harmaita paitoja on enää vain muutamia jäljellä... Tule hakemaan omasi ennen kuin koot ja paidat loppuu.
- ✓ Kesäksi saatavilla... Kesän uutuustuotteita ovat reseptikirja ja Livokkaan logolla oleva lippis.
 - reseptikirja 3 €
 - lippis 8 €

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä
Yrjö Perttu 08-836 641, 0400-917 950

Sisustus(laatoitus)- ja kirvesmiestyöt, puunajo, polttopuuta
Jarmo Puhakka 08-836 646, 0400-805 601

Kaivuri- ja lumityöt, taksi
Urpo Perttu 08-836 629

Poronlihaa
Eero Niemi 08-836 622, 040-511 9266

Rakennuspiirustukset (mökit, saunat, asuinrakennukset)
Eero Niskasaari 08-836 616, 0400-243 158

Hiusten leikkaus, yrttien taimia
Anni-Inkeri Törmänen 08-836625, 040-545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo
Kauko Juutinen 08-836 645, 0400-294 454 Tarmo Tolonen 08-836 617

Mullinlihaa, traktorityöt
Pekka Törmänen 08-836 619, 040-535 5834

Livojoen leirintä
Martti Nissi, Ranuantie 1405, 08-836 675

Mansikoita, perunoita
Hannu Nissi 08-836 667

Autoremonttia, savulohta
Alpo Turpeinen 0400-243 142

LVI- työt
Urpo Uusi-Ilkainen 08-836 601 Jukka Uusi-Ilkainen 08-824 269 Esa Uusi-Ilkainen 0400-697 176

Mansikoita, varhaisperunaa
Niilo Kokko 08-836628

Leivonnaisia, kakkuja
Ulla Salmela 040-526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta
Arvo Laakkonen 040-5491348, 08-836636

Hierontaa
Koulutettu hieroja Anne Puhakka 040-592 3292

Livolla tapahtuu

Maalaismyyjäiset	la 10.5.	klo 12	Oulun Peltolan asukastuvalla
Äitienpäivä	su 11.5.	klo 12	
Osuuspankin laskujenmaksukoulutus	to 22.5.	klo 19	
Kesän avausjumalanpalvelus	su 1.6.	klo 12	
Nuotioilta	ke 11.6.	klo 19	Koulun laavulla
Juhannuskokko	pe 20.6.	klo 20	
Juhannustanssit	la 21.6.	klo 20.30	
Lentopallon kyläsarja	la 12.7.	klo 9	
Seurojentalon 50-vuotistanssit	la 12.7.	klo 20.30	
Livon kesäpäivä sekä vanhojen oppilaiden ja opettajien tapaaminen	su 13.7.		
Livon kesäseurat	la 19.7.- su 20.7.		
Nuotioilta	ke 23.7.	klo 19	Ala-Livolla Valkolaa vastapäätä
Elohölökkä	la 9.8.	klo 17	

Rauhanyhdistys järjestää lauluseurat joka kuukauden 2. sunnuntai klo 17.00 Livon koululla

Kylän ilmoitustauluja kannattaa seurata koko ajan, sillä tapahtumia voi tulla lisää!

Hyvää ja kaunista kesää kaikille,

toivottavat

Livokkaan työntekijät